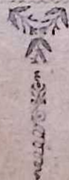
VANDE . . . .

. . MATARAM.

Bal Gangadher Tilak

(The recognised Nationalist Head of India.)

M. V.
AESHWAR.

* * *

Price Annas 4 only.

THE COMMERCIAL PRESS, TRIPLICANE.

VANDE MATHARAM.

AL GANGADHER TILAK.

A SUCCINCT

BIOGRAPHICAL SKETCH

[IN TAMIL.]

AN ENGLISH INTRODUCTION

BY

SJT. V. CHAKKARAI CHETTIAR, B. A., B. L.

வந்தேமாதரம்.

பால கங்காதர திலகர்.

சுருக்கமான ஜீவியசரிதம்.

ஸ்ரீயுத. வி. சக்கரை செட்டியார், பி.ஏ. பி.எல்.,

எழுதிய ஆங்கில முகவுரை.

எம். வி. ஈஸ்வர்,

சென்னை.

வந்தே மாதரம்.

மகரிஷி பாலகங்காதர திலக்

ஒருவன் தாய்நாட்டிற்கு தனக்குள்ள எல்லாவற்றையும் கொடுப்பானானால், சகல ஐஸ்வரியமும் வாங்க முடியாத தேசத்தாரின் அழிவில்லாத அன்புக்குரிமையுடையவனாகிறான்.—மார்க்கஸ் சிசரோ.

இராஜத்துரோக சுதந்திரமும், வாதாடும் சுதந்திரமும், மறுமொழி கூறும் சுதந்திரமும் இம்மூன்றுக்கும் உரிமையுடையோம். எங்களுக்கு சிறைச்சாலைக் கதவு திறிபாத சித்தாந்தமல்ல. சிறைகாப்பாளிகளின் திறவு கோல்கள் வாதமாகாது.—சார்லீஸ் ப்ராட்லா,

இங்கிலாந்தில் பெருத்த சீர் திருத்தங்கள் சாவகாசமாய்த்தான் சித்திபெற்றன. அவைகளை முதலில் கொண்டுவந்தவர்கள் சிலசமயங்களில் இராஜத் துரோகிகளென்று சொல்லப்பட்டார்கள். சில சமயங்களில் குற்றவாளிகளாக ஜயில்வாசிகளாக்கப்பட்டார்கள். சிறைச்சாலையிலடைப்பது உண்மையை அமுக்கிவிட முடியாது.

சார்லீஸ் ப்ராட்லா.

INTRODUCTION.

There is no figure in Indian politics to-day who has been and is regarded with such contradictory feelings as Sjt. Tilak. By one sect of Indian politicians he is decerned the very embodiment of all that is sinister, destructive and malevolent, and by the other he is revered as the manliest, sturdiest and most unflinching champion of Indian aspirations. This prominent difference in the estimation of such a character must have some deep foundation in fact, and it seems to me that the cause is to be sought in the deep subtlety of intellect of the hero of these memoirs. As an Anglo-Indian writer in a recent issue of the *National Review* of London, who is by no means a favourable critic of Tilak, remarks 'he is the cleverest man in the Indian public life who, with keen perception of the changing phases of public opinion, combines the deliberate statesmanship of a practical politician.' Swiftness of apprehension and logical precision in presentation have often been regarded as the antithesis of candour and honesty, and Tilak

has fallen a victim to this common prejudice of superficial minds.

The charge of sophistry that has been sometimes levelled against Tilak reminds one of the imputation of dishonesty, which Charles Kingsley made against Cardinal Newman. The former blessed with supreme self-complacency and ignorance of the working of a deep mind could not understand the attitude of the latter. The above mentioned writer in the *National Review* declares with foolish assurance that Tilak has ever been known as a destructive force, but does he (and others like him) for a moment imagine that he is bent upon mischief? Is it not on the contrary true that he has exposed very often the pretentions of public institutions that had not the consent of the public? Social reformers whose zeal for reform often over-rides considerations of justice and fair-play impeach him with having deranged the social reform propaganda in connection with the congress movement. But one need not be an apponent of social reform to see that a political institution like the congress should not lend i.s support to social reform, which does not yet find favour with all.

Recently the tender feelings of some of our moderate friends were outraged at the very thought of this recognised leader of the Nationalists thanking the Governor of Bombay in the name of the vernacular press of that presidency, when His Excellency invited the editors to inspect the serum prepared for inoculation. But our friends do not seem to realise that there can exist the greatest opposition in political ideals without the danger of the common amenities of human life being ignored. The New School of Politics in India is still so young that its lineaments have not yet assumed the rigidity of manhood, and therefore there is the prospect of its being misunderstood. But this dictum of Tilak expresses to my mind in unmistakeable terms the attitude of the Nationalistic School, "We should ask the Government, but we should ask with the consciousness that we will not be refused." It is this consciousness of our power that the new movement seeks to develop. We can only succeed in our object, if without relying upon ineffctual dependence upon Government, we appeal to the instinct of self-preservation and self-reliance which is the primary source of all human enterprise and

has fallen a victim to this common prejudice of superficial minds.

The charge of sophistry that has been sometimes levelled against Tilak reminds one of the imputation of dishonesty, which Charles Kingsley made against Cardinal Newman. The former blessed with supreme self-complacency and ignorance of the working of a deep mind could not understand the attitude of the latter. The above mentioned writer in the *National Review* declares with foolish assurance that Tilak has ever been known as a destructive force, but does he (and others like him) for a moment imagine that he is bent upon mischief? Is it not on the contrary true that he has exposed very often the pretentions of public institutions that had not the consent of the public? Social reformers whose zeal for reform often over-rides considerations of justice and fair-play impeach him with having deranged the social reform propaganda in connection with the congress movement. But one need not be an apponent of social reform to see that a political institution like the congress should not lend its support to social reform, which does not yet find favour with all.

Recently the tender feelings of some of our moderate friends were outraged at the very thought of this recognised leader of the Nationalists thanking the Governor of Bombay in the name of the vernacular press of that presidency, when His Excellency invited the editors to inspect the serum prepared for inoculation. But our friends do not seem to realise that there can exist the greatest opposition in political ideals without the danger of the common amenities of human life being ignored. The New School of Politics in India is still so young that its lineaments have not yet assumed the rigidity of manhood, and therefore there is the prospect of its being misunderstood. But this dictum of Tilak expresses to my mind in unmistakeable terms the attitude of the Nationalistic School, "We should ask the Government, but we should ask with the consciousness that we will not be refused." It is this consciousness of our power that the new movement seeks to develop. We can only succeed in our object, if without relying upon ineffctual dependence upon Government, we appeal to the instinct of self-preservation and self-reliance which is the primary source of all human enterprise and

achievement. But this ultimate policy of the new party does not scorn to utilise all available agencies, that can be turned to our account without weakening the psychological transformation on which alone depends in the last resort the regeneration of any people, who having been under several centuries deprived of the power of the initiative in any concern that affects the well-being of large communities. As John Stuart Mill once said, no people will ever interest themselves in any large questions of national progress unless they are made to contribute their untellectial and moral help, and so the nationalists endeavour to enlist the sympathy and active co-operation of the millions of India in the mark of nation-building.

This is the philosophy that underlies the programme of the new movement, and as the controversy of the present day assumes a rational attitude and as the controversy is seen apart from the disturbing medium of personalities, it will be understood what a strong impulse has been given to the work of progress by the leaders of the new party among whom Tilak is not the least.

As the incidents of the recent congress at Surat have become the public property of even the non-English knowing portion, it is only just that the Tamilians of the South should be in a position to understand the life of that extra-ordinary man, who was the central figure in Surat. Without a proper appreciation of the thrilling events of his chequered career, it would not be easy to estimate Tilak's position at Surat. Therefore these memoirs in Tamil will serve to enlighten the public and make them take greater interest in the work of reform, which has been the main sphere of Tilak's many aetivities. The absence of any books giving an account of the lives of the great men of modern India in Tamil or the other vernaculars, is one of the principal causes of the common people taking no interest in political questions, and such a book as this will quicken their interest in the public cause and rouse them from their indifference to a sense of the vast problems that await solution at their hands, even more than at the hands of the educated classes, who can not without their active help achieve anything solid and substantial in politics.

It is not necessary that I should here recount the services of Tilak to the cause of our mother country. Who has not heard of his sufferings? Who has not been astonished that, after all that he has undergone, he still preserves the elasticity of mind and undaunted courage to follow a bold policy in the face of mis-representation and obloquy? What endears him to the heart of so many is his utter freedom from all pretention to superior treatment. He does not enclose himself in a glass case and let the admiring throng worship him from a distance. He is accessible to all, and the only weapon that he wields is that of cold argumentation. The simplicity of his life is a modern example of plain living and high thinking. When the future historian of India shall consider the events of the past, he shall absolve him from the many charges that have been brought against him, and shall give him, a honourable and prominent place in the race of those great men, who have striven to raise our motherland to her deserved place in the Council of Nations.

MADRAS,
March 1908.

V. CHAKKARAI,

B. G. TILAK.

Sentenced on the 14th September 1897.

O! Mourn for the patriot prisoner,
In clanking chains, the man whose only wrong
It was he loved his country, and dared
Speak Ind's glory past, her happy state
Afore, her noble ways, her higher laws
Her might in days of yore, her sublime sacred
 rule
A tear for Tilak to cell condemned,
In the deadly darksome dungeon thrown,
With murderous villain the incestuous beast,
He who sat erewhile where laws were made,
And shone bright within the' cademic walls
Discoursing high on themes from the first dawn
Of the glorious orb to Ind's present
Evil days her grim and ghastly want
The many woes, alas! She has endured
Who knows how many more as yet in store?

This, the man doomed within iron bars!
They found him guilty fit for chained work
And be denied light and liberty
Alas! Is it a crime to remember
Happier days or talk of events past
Or say that we too had our history
Our own, in deeds of valour rich, in songs
The glory of mankind? Immortal Ind!
Dark days of gloom and doubt and fear there!
Lion-hearted Tilak, let not thy heart sink
A nation's heart beats with thine own
A nation its tearful eyes uptifts to God
For justice for thee and an ancient land.

[The Hindu Madras.] **RAM DAS.**

PREFACE.

Few words are necessary to rush forth into print this brochure. The compiler was much depressed when he had to hear all sorts of calumnies hoarded on the person of this biographical sketch, immediately after the Congress Fiasco. The biography is an humble attempt, whatever its shortcomings and Incompleteness, to show the virtues of the man and his ever steadfast behaviour, his altruistic spirit with little of the self in him. The compiler to the best of his abilities has brought forth and culled extracts forom his utterances and writings, which would never fail to show the man in his true colours. If this end and aim is accomplished in ever so small a degree, that would be a great recompensation for his pains. One word more by way of acknowledgment. The compiler's thanks

are due first to Mr. **S. S. Setlur** *publisher of 'The full and authentic report of the trial of B. G. Tilak' and an Advocate of Bombay High Court for the ready permission he gave him to draw materials from the book, and last but not least to some of his friends Messrs C. S. R. R, M. R. S. R. and others who encouraged him, helped him and saw the book in the press.*

No. 1 Summer House,
Triplicane.
March 1908.

THE COMPILER,

நூன் முகம்.

ஒரு புஸ்தகம் என்று ஒன்று வெளி வந்தால், அதற்கு நூன்முகம் ஒன்று எழுதுவது வழக்கத்தில் வந்து விட்டது. இச்சிறிய புஸ்தகத்துக்கு முகவுரையே அவசியமில்லை. ஆயினும் இரண்டொரு விஷயங்களைக் குறித்தலவசியம். இந்த ஜீவிய சரித்திரம் எழுத ஆரம்பித்த காலத்தில் இதைத் தொகுத்தவர் இச்சரித்திரத்தை பிரமாதமாக அச்சேற்றுவதாக உத்தேசமேகொள்ளவில்லை. சரித்திரத்துக்குப் போதுமான விஷயங்களும் அச்சமயம் தெரியவில்லை. இவரைப்பற்றி 'இவர் இராஜத்துரோகக் குற்றத்தைப் பற்றிய அறிக்கை'ப் புஸ்தத்தில் சிலபக்கங்கள்தான் இருக்கின்றன. முதலில் சமாசாரங்கள் புஸ்தகமாக வெளிவரப் போதுமானதாகத் தோற்றவில்லை. ஆயினும் சரித்திரம் எழுதவேண்டுமென்ற அடங்கா ஆவல் ஒன்று தொகுத்தவரின் மனதைவிட்டு அகலமாட்டேனென்றது. எழுத எழுத பலவிஷயங்கள் கிடைத்தன. திலகர்மேல் அவர் விரோதிகள் காங்கிரஸ் கலைந்தபின் எய்த பழிச்சொல்லாகிய பாணங்கள் தொகுத்தருக்கு, திலகரைப் பற்றிய விஷயங்களை அறியத் தூண்டுகோலாயிருந்தன. விஷயங்கள் தெரியத்தெரிய பழிச்சொல்லப்புகல் அக்கிரமமானவை என்று தொகுத்தவர் மனதுக்குப் பட்டன. இவர் திலகரிடமிருந்து வகாலத் வாங்கிக்கொண்டு பேசவரவில்லை. வகாலத்துதான் பெற்றுக்கொண்டாலும் சாமர்த்தியமில்லை. சேகரித்த விஷ

யங்களை ஒன்று திரட்டித் தொகுத்திருப்பதன்றி நூதனமாய் ஒன்றும் எழுதிவிடவில்லை. இவரின் எண்ணமெல்லாம், இச்சிறிய புஸ்தகம் திலகரைப்பற்றித் தப்பபிப்பிராயங்கள்கொண்டிருப்பவர்கள் இதைபார்த்துபின் தங்கள் நிர்மானங்களைஉறுதிப்படுத்தவோ, மாற்றவோவேண்டுமென்டதே. இவ்வெண்ணம் நிறைவேறுமானால் இதைத்தொகுத்தவர் எடுத்துக்கொண்ட சிரமத்துக்குப் போதிய ஈடாகும்.

பம்பாய் ஐகோர்ட் அட்வோகேட் மிஸ்டர் எஸ். எஸ். சேட்லர் உடனேசம்புஸ்தகத்திலிருந்து விஷயங்கள் திரட்ட அனுமதி தந்தார். பாரதியாரும், பண்டிதர்களாகிய நண்பர்களும் செய்த உதவிகளுக்கு கைம்மாறு ஒன்றுமேயில்லை. சக்கரை செட்டியார் ஆங்கில முகவுரை தமிழ் தெரியாதவர்களுக்கு உபயோகமாக எழுதி உதவியிருக்கிறார்.

நன்பர்கள் சி. எஸ். ஆர். ஆர்., எம். ஆர். எஸ். ஆர். களுக்கு என் கைம்மாறு ஒன்றுமேயில்லை.

சே. 1 சம்மர் அவுஸ், 9-3-1908 திருவல்லிக்கேணி.	குற்றங்குறைகளை க்ஷமிப்பது படிப்பவர்கள் கடமை தொகுத்தவர்.

நமது நண்பர

ஸ்ரீமான் ஸி. சுப்பிரமணிய பாரதியார் சொல்லியவை.

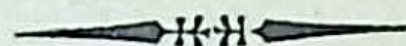
1. நாமகட்கும் பெருந்தொண் டியற்றிப்பின்
னாட்டினோர்தங் கலையினு மவ்வவர்
தாமகத்து வியப்பப் பயின்றொரு
சாத்திரக் கடலென்ன விளங்குவோன்;
மாமகட்குப் பிறப்பிட மாகமுன்
வாழ்ந்திந்நாளில் வறண்டயர் பாரதப்
பூமகட்கு மனந்துடித்தே யிவள்
புன்மை போக்குவ லென்ற விரதமே;

2. நெஞ்சகத் தோர் கணத்திலு நீங்கிலான்
நீதமேயொரு ருவெனத் தோன்றினோன்
வஞ்சகத்தைப் பகையெனக் கொண்டதை
மாய்க்குமாறு மனதிற் கொதிக்கின்றோன்;
துஞ்சுமட்டு மிப்பாரத நாட்டிற்கே
தொண்டிழைக்கத் துணிந்தவர்யாவரு
மஞ்செழுத்தினைச் சைவர் மொழிதல்போல்
அன்பொ டோதும் பெயருடையாரியன்.

3. வீரமிக்க மராட்டியர் ஆகர
மேவிப் பாரத தேவி திருநுதல்
ஆரவைத்த திலக மெனத் திகழ்
ஐயனல்லிசைப் பால கங்காதரன்
சேரலர்க்கு நினைக்கவுந் தீயென
நின்ற வெங்கள் திலகமுனிவர்கோன்
சீரடிக்கமலத் தினை வாழ்த்துவேன்
சிந்தைதூய்மை பெறுகெனச் சிந்தித்தே.

பால கங்காதர திலகர்.

நம் நாட்டில் தற்சமயம் மூத்தோர் இளையோர், படித்தோர் பாமரர், முதலிய பலருமறிந்துள்ள மனிதரெவராவ தொருவருளரோவெனில், அத்தகையர் ஒருவரைச் சுட்டிக்காட்டலாம். அவர் மகரிஷி திலகரே. திலகரைத்தெரியாதவ ரெவர் உளர்? சிறு குழந்தைகூட திலகர் காங்கிரஸில் சம்பந்தப்பட்டதை அறிந்திருக்கும். எங்கு சென்றாலும், எங்கு நின்றாலும், எங்குபார்த்தாலும், ஜனங்கள்மிகசுவாரசியமாய் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்ன விஷயம் என்று காதுகொடுத்துக் கேட்டாலோ காங்கிரஸ் விஷயம்; திலகர் விஷயம். திலகர் செய்தது பெரும்பிழை, அனேக நாட்களாக நடைபெற்றுவந்த ஒரு ஸ்தாபனத்தை நிமிஷத்தில் நிலை பெயரச்செய்துவிட்டார் என்கிறார்கள் சிலர். வேறுசிலரோ, இதைக்கேட்டு அடங்காக்கோபாவேசங்கொண்டு காங்கிரஸ் பந்தலில் நடந்த செய்கைகளை பிரத்யக்ஷமாய் நடித்துக்காட்டுவார்கள் போலிருக்கிறது. திலகரை ஜனங்களுக்குத்தெரிந்த மனிதராகச்செய்ய இது வொன்றே போதுமா

ளது. ஆயினும் திலகர் ஜனமதேபமானவரா? திரு ரெனக்கிளம்பினவரா? என்ற ஐயம் சிலருக்குண்டாக லாம். அப்படி ஐயப்படக் காரணமேயில்லை. ஐய மிருந்தாலும் ஒரு சமாசாரத்தை வெளியிடுவோமா ஞல் 'அவரா மகாத்மா, தெரியாமலென்ன?' என்பார் எவரும். அச்சமாசாரம் என்னவெனில், 'துரைத்த னத்தார் செய்கைகளை உள்ளதுள்ளபடி ஆராய்ந்து உயர்வு தாழ்வுகளையும், குற்றங் குறைகளையும் உத்தி யோகஸ்தர்களின் சிடு சிடுப்பையும் கடு கடுப்பையும் ஒரு பொருட்டாய்க் கவனியாது நிர்தாக்ஷிண்யமாயும், பயமின்றியும், மரியாதையாயும் கூறினதற்காகவும் எழுதியதற்காகவும் பத்து வருஷத்துக்குமுன் ஒரு மகான் ஜயில் வாசியாக்கப்பட்டார்.' என்பதே. ஜன நன்மை யின் பொருட்டாகத்தாம் அடையக்கூடாத துன்பங் களையும் கஷ்டங்களையும் அனுபவித்தார், அனுபவித்து வருகிறார், அனுபவித்துவருவார் அம்மகான். சரீரத்தி யாகம் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். கண்ணாரக் காண்கிறோம். இத்தகையாரின் ஜீவிய சரித்திரத்தை நன்கறிய எவருக்குமே ஆவலிருக்கும். ஜீவிய சரித்திர த்தை படிப்பதும் கேட்பதும் மனதுக்கு உற்சாகத் தைக்கொடுப்பதுடன், படிப்பவர், கேட்பவர் மனதில், அவர் நடந்துவருமாதிரி நாமும் நடந்து நாட்டாரின்

நன்கு மதிப்பைப் பெறவேண்டுமென்ற ஒரு அவாவை யும் உண்டாக்குமென்பதில் ஐயமில்லை.

பிறப்பு, வளர்ப்பு, படிப்பு. மஹாராஷ்ட்ர சரித் திரத்தில் மிக்க கீர்த்திபெற்ற வம்சத்தவர் பிரமஸ்ரீ கங் காதர இராமசந்திர திலகர். இவர் பிராமண கு லோத்தமர். இவருக்கு 1856-ஆம் வருஷம் ஜுலைமீ 23-தேதி யாகிய புண்ய தினத்தில் ரத்நகிரியில் புத் திரனாக பால திலகர் ஜனனமானார். இச்சமயத்தில் கங்காதர பந்த் அவ்வூர் பள்ளிக்கூடத்தில் உபாத்தி யாயராகவிருந்தார். பிறகு இவர் தானாவிலும் பூனாவி லும் அஸிஸ்டண்ட் டிப்டி இன்ஸ்பெக்டராக வேலை பார்த்துவந்தார். அவர் காலத்தில் பந்த் அவர்கள் நல்ல உபாத்தியாயர் என்று பெயரெடுத்தார். ஜனோ பிஷ்டத்தை வெகுவாய் அடைந்தார். அவர் பிரசுரித் திருக்கும் திரிகணிதம் (Trigonometry) இலக்கணம் (Grammar)-ஆகிய நூல்களால் இவர் பாண்டித்யம் ந ன்கு புலப்படுகிறது. இத்தகையபண்டிதரின்பிள்ளையல் லவோ பால திலகர்! இவர் 1873-ஆம் வருஷம் கால கதியடையவும் பால திலகர் தகப்பனிழந்தவரானார். பாலருக்கு அச்சமயம் 16-வயதாயிருந்த போதிலும் அவரின் படிப்பை கவனித்து சீர்படுத்த பந்த்போன்ற

தகப்பனிருக்க பாக்கியம் பெருதது விசனிக்கத்தக்கதே. ஆயினும் அவர் நல்ல அதிஷ்டம் அவர் படிப்பை கவனிக்க மாமனும் சிற்றப்பனும் ஏற்பட்டார்கள். பாலர் தந்தை இறந்த 4-ஆம் மாதத்தில் மெட்ரிகுலேஷன் பரிக்ஷையில் தேறினர்.

உயர்தரப்படிப்பு. உடனே பாலர் டெக்கான் காலேஜில் சேர்ந்தார். 1875-ஆம் வருஷத்தில் எப். ஏ. தேறினர். பரிக்ஷைக்கு 4-மாதங்களுக்கு முன் எல்பின்ஸ்டன் காலேஜுக்குப்போனர். 1876-ஆம் வருஷத்தில் பி. ஏ. பரிக்ஷையில் சிறப்பாய்த்தேறினர். 1879-ஆம் வருஷத்தில் எல்.எல். பி. என்ற சட்டப் பரிக்ஷையிலும் தேறினர்.

அவரின் சிநேகர்கள், சகாக்கள். இவர் சட்டப்பரிக்ஷைக்கு வாசித்துக் கொண்டிருக்கையில் மிஸ்டர் அகார்கநத்தும் (இவர் பிறகு பர்கூசன் காலேஜ் தலைமை உபாத்தியாயர் ஸ்தானம் வகித்தார்.) இவருக்கும் நெருங்கியதும் அந்தரங்கமானதுமான சிநேகம் ஏற்பட்டது. இவரின் சிநேகம் சாதாரணமானதன்று. இதுவே அவரின் வாழ்க்கையை இதுதான் என்று ஸ்திரப்படுத்தக் காரணமாயிருந்தது. இது காரணத்தாலேயே அவர்கள் சிநேகிதர்களைப்பற்றியும், சகாக்

களைப்பற்றியும், அவர்களுக்கிருந்த கூட்டுறவைப்பற்றி யும் நாம் இங்கு கூறவேண்டியிருக்கிறது.

அகார்கரும் திலகரும்:—திலகர் முதல் முதல் தம் அந்தரங்க விசுவாசத்தையும் சிநேகத்தையும் அகார்கரிடத்திலேயே காட்டினுர். இவ்விருவருக்கும் சிநேகமானது ஓங்கிவளர்ந்ததேதனுலென்ருல் அவர்களிருவரின் நோக்கங்களும், எண்ணங்களும், ஆலோசனைகளும் ஒத்திருந்ததாலே. அவர்கள் மனதில் ஒரு ஆசை அக்காலத்திலேயே உதித்துவிட்டது நாட்டுக்கும் நாட்டாருக்கும் உபயோகமாக விருப்பதைவிட ஒருவன் செய்யவேண்டுவதொன்றுமில்லை யென்றும், எப்படி உழைத்தால் வாழ்நாளை நல்நாளாகக் கழிக்கலாமென்றும் இருவரும் பற்பல வழிகளை ஆலோசனை செய்வதில் அனேகநாளிரவுகளில் தூக்கம் பிடிக்காமலே இரவுகளைக் கழித்திருக்கிருர்கள். தேசாபிமானம் திலகர் மனதில் இன்று நேற்று முளைத்ததன்று. எத்தனை வருஷங்களாக இருந்துவருகிறதென்று நாம் கூறவேண்டுவதில்லை. இப்பொழுதுஇரண்டொருவருஷங்களாக நம் கண்கள் திறக்கப்பட்டிருப்பதால், சிலர் துரைத்தனத்தார்கீழ் சேவகம்செய்தலை வெறுக்கிருர்கள். திலகரும் அகார்கரும் அக்காலத்திலேயே ஒரு

தீர்மானத்துக்கு வந்தார்கள். எவ்விதத்திலும் எக்காலத்திலும் சர்க்கார் அலுவலைத் தேடுவதில்லையென்று உறுதிபாக தீர்மானித்துத்துக் கொண்டார்கள். இவர்களின் மனோநிலைமை எத்தகைத்தாயிருக்கவேண்டும்? எவ்வாறு அவர்கள் தீர்க்கதரிசிகளென்பதை படிப்பவர்களே அறிந்துகொள்ளட்டும்.

பலவித யோசனைகள். என்னென்னவோ யோசனைகள் அவர்கள் செய்தார்களேனும், அவைகளில் ஒன்றை உறுதியாகக் கைக்கொள்வதென்று தீர்மானித்துக்கொண்டார்கள். சொந்தத்தில் ஒரு பள்ளிக்கூடமாரம்பித்து, அதில் ஏழைகளுக்கு செலவு மட்டானதும் ஆனாலும் உறுதியானதும் மேலானதுமான கல்வியை போதிப்பதென்று உறுதிசெய்துகொண்டார்கள். இந்த யோசனையைக் கேட்டு அவர்களின் சகாக்கள் இவர்களை ஆகாசக் கோட்டை கட்டுகிறவர்கள் என்று ஏளனம் செய்தார்கள். ஏளனமாகட்டும், ஆரம்பத்தில் பணமுதலிப கஷ்ட நிஷ்டூரங்களாகட்டும், இவர்களுக்கிருந்த அடங்கா உணர்ச்சியையும் கிளர்ச்சியையும் சற்றேனும் அடக்கிவிடவில்லை. அவர்கள் மனக்கிலேசம் கிஞ்சித்தேனும் கொள்ளவில்லை. எப்படியும் கைவிடுவதில்லை; ஈசன் விட்டவழி விடட்டுமென்றிருந்

தார்கள். அவர்கள் அதிஷ்டவசம் தயாளப் பிரபு ஒருவர் அவர்களுக்கு சித்தித்தார்.

விஷ்ணு சாஸ்திரி (விஷ்ணு கிஷ்ண கிபளங்கர்) யும் இருவரும். சாஸ்திரியார் மேலுத்தியோகஸ்தருடன் ஒத்து நடக்கமுடியாது போன காரணத்தால், சர்க்கார் உத்தியோகத்தை இராஜிநாமா கொடுத்து விட்டு சொந்தத்தில் ஒரு ஹைஸ்கூலை ஸ்தாபிப்பதென்ற உறுதியுடன் பூனாவுக்கு வந்து சேர்ந்தார். விஷ்ணுசாஸ்திரியின் தந்தை சிறந்த பண்டிதர். 'தகப்பன் போல் பிள்ளை' என்பதற்கொப்ப இவரும் மிக்க பாண்டித்யமுடையவரா யிருந்தார். அக்காலத்தில் மஹாராஷ்ட்ர பாஷையில் வசன மெழுதுவோரில் மிக்க சிறந்தவர் என்ற பெயர் விஷ்ணு சாஸ்திரிக்கிருந்தது. இவரின் நோக்கத்தைக் கேள்விப்பட்டு திலகரும் அகார்கரும் இவருடன் கலந்து பேசி தீர்மானத்துக்கு வந்தார்கள். இம்மூவர்களுடன் நாலாவதாக மிஸ்டர் நம்ஜோஷி வந்து சேர்ந்தார்.

நூதன ஆங்கிலப் பள்ளிக்கூடம். இவர்கள் பூனாவில் பள்ளிக்கூடத்தை ஆரம்பித்தார்கள் (1886—1—2). அப்பள்ளிக்கூடத்தில் சுவல்ப சம்பளம் பெற்றுக்கொண்டு உபாத்தியாயரா இருந்து வந்தார்கள். ஜான்

மாதத்தில் மிஸ்டர் ஆப்ட்டும் வந்து சேர்ந்தார். வருஷ முடிவில் எம். ஏ. பரீட்சை கொடுத்து விட்டு அகார் கரும் வந்து சேர்ந்தார். இவ்வைவரும் தங்கள் கவனத்தை பள்ளிக்கூடத்துக்கு மட்டுமே செலுத்த வில்லை.

மராட்டா, கேசரி. அவர்கள் இவ்விரு பத்திரிகை களையும் துவக்கினார்கள். சுவல்ப காலத்துக்குள் இப் பத்திரிகைகள் எல்லாராலும் புகழப்பட்டு நல்ல பெயர் பெற்றன. இப்பத்திரிகைகள் பிரசுரிக்க விஷ்ணு சாஸ்திரி ஆரியபூஷண என்ற அச்சுக்கூடத்தை ஏற்படுத்தி னார். விஷ்ணு சாஸ்திரி மேலும் சித்ரசாலையையும் சித்ரக்கல்வி அபிவிருத்தியின் பொருட்டு ஏற்படுத்தி னார். அவர்களுக்கெல்லாம் வேலை சரியாயிருந்தது. சில காலத்துக்குள் பூனாவிலுள்ள பள்ளிக்கூடங்களுள் முதன்மையானதாய் நூதன ஆங்கிலப்பள்ளிக்கூடம் விளங் கியது. கேசரி மராட்டா பத்திரிகைளும் தக்ஷணத் தில் மிக்க சிரேஷ்டமான பத்திரிகைகளாய் நடந்து வருகின்றன. ஆரிய பூஷண அச்சுக்கூடத்தால் நல்ல லாபம் கிடைத்தது. சித்திரசாலை இன்னும் பூனாவில் தனக் கிணையில்லாததாய் ஓங்கிவளர்ந்து வருகிறது. இதற்குத் தலைவராக தற்சமயம் ஜோஷி இருந்து வரு கிறார்.

திலகருக்கும் அகார்கருக்கும் உண்டான கஷ்டங்கள்.

இரு பத்திரிகைகளையும் இருவருமாக நடத்தி வந்தார்கள். இவைகளில் கவர்ன்மெண்ட்டார் கோலாப்பூர் ராஜா சிவாஜியை நடத்தின மாதிரிகளைக் கண்டனம் செய்து வியாசங்கள் வெளியாகின. மிஸ்டர் எம். டப்ளியூ பார்ல் இருவரையும் குற்ற விசாரணைக்கு இழுத்துவிட்டார். கேஸ் விசாரணையாகி வருமிடையே விஷ்ணு சாஸ்திரி காலகதியடைந்தார். அவர் இறந்து சுவல்ப காலத்துக்குள் கேஸ் முடிவாயிற்று. இருவருக்கும் மூன்று மாத காவல் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. இந்தக் கஷ்டகாலத்தில் சகல காரியங்களையும் ஆப்டேம் நம்ஜோஷியும் நிருவகித்து வந்தார்கள். அவர்கள் சற்றும் மனக்கிலேசமடையாமலும் பின்வாங்காமலும் காரியங்களைப் பார்த்துவந்தார்கள். இந்த விசாரணையால் பள்ளிக்கூடமும், பத்திரிகைகளும், அச்சுக்கூடங்களும் ஜனங்களின் அனுதாபத்தையும் அபிஷ்டத்தையும் அதிகமாகப் பெற்றன. இவர்களுக்கு எல்லாவிதங்களிலும் சுற்றிலுமிருந்து பலவித உதவிகள் வந்தன.

திலகர் தலைவராக. மிஸ்டர் விஷ்ணு சாஸ்திரி இருந்தவரையில் அவர் தலைவராக இருந்து வந்தார். அவருக்குப்பின் திலகர்தான் தலைவராக இருந்து வந்

தார். நம்ஜோஷி விசேஷமாய் உழைத்துவந்தார். அகார்கர் ஆப்ட்-இருவரும் எழுத்து வேலைகளைப்பார்த்துவந்தார்கள்.

தக்ஷிண கல்விச் சங்கம். 1884-ஆம் வருஷம் இவர்கள் ஸ்திரவாழ்க்கையுண்டாக்கும் பொருட்டு இச்சங்கத்தை ஸ்தாபித்தார்கள். அதில் ஆயுள்பரியந்த அங்கத்தினர்களாய் இந்நால்வரும் விளங்கினார்கள், பிறகு இச்சங்கத்தில் கெல்கர், ப்ரொபசர் ஸ்தாகப், ரோல், கோகலே முதலானவர்கள் அங்கத்தினர்களானார்கள். ஆயுள்பரியந்த அங்கத்தினர்கள் காலேஜில் இருபது வருஷகாலம் உழைப்பதாக ஒத்துக்கொண்டார்கள். இச்சங்கமும் காலேஜூம் வெகு சீக்கிரத்தில் நல்ல பதவிக்கு வந்தன. அவர்கள் காடர்வாடா கபுடர்காறு விளையாட்டிடங்களை கிரயப்படுத்திக்கொண்டார்கள். நாறுவாடா வானது சர் ஜேம்ஸ் பர்கூசன் துரை தனத்தார் செய்த வாக்குத்சத்தப்பிரகாரம் லார்ட் ரியால் இவர்கள் வசம் ஒப்புவிக்கப்பட்டது. மேலும் அவர்கள் சதுர்சிங்கிக்கு சமீபம் காலேஜூக்காக பிரத்தியேகக்கட்டிடம்கட்டியிருக்கிறார்கள். துரைத்தனத்தாரிடமிருந்து பிரதிவருஷம்கிராண்டும்பெற்று வருகிறார்கள் எல்லாவிதத்திலும் நூதனப் பள்ளிக்கூ.

டமும், காலேஜும் மாதிரி போதனா சாலைகளாக நடை பெற்றுவருகின்றன. காலேஜுக்குத் தலைவராகத் தற் சமயம் பராஞ்சபே இருந்துவருகிறார்.

ஸ்தாபனங்களும் திலகரும். இப்பள்ளிக்கூடங்க ளிலிருந்து 1890-ஆம் வருஷம் திலகர் விலகிக்கொ ண்டார். அவர் அப்படி செய்ததற்குக் காரணங்கள் பல, அவைகளைப்பற்றி அனாவசியமாய் இங்கு விஸ் தரிப்பதில் பயனென்? இப்பிரிவு அனேக நாட்களுக்கு முன்னே எதிர்பார்க்கப்பட்டது. விஷ்ணு சாஸ்திரி காலத்திலேயே சித்திரசாலை தனியாய்ப்பிரிந்து விட் டது. 1886-ஆம் வருஷத்தில் திலகருக்கும் அகார் கருக்கும் ஆசாரசிர்திருத்த விஷயங்களிலும், மதவிஷ யங்களிலும், அபிப்பிராயங்கள் ஒத்துக்கொள்ளாமல் பேதப்படவும், அகார்கர் கேசரியின் பத்திராதிப ஸ்தா னத்தைக்காலிசெய்துவிட்டு சுதாரக் என்ற பத்திரிகை யை ஆரம்பித்தார். அக்காலத்தில் தான் பள்ளிக்கூட விஷயங்கள் வேறு, பத்திரிகைகளின் விஷயங்கள் வே று, ஒன்றுக்கொன்று ஒவ்வா, என்பது வெளிப்படை யாயிற்று. ஆகையால் பாகமேற்படவேண்டியதாயி ற்று. அச்சுக்கூடமும் இரண்டு பத்திரிகைகளும் தில கர், கெல்கர், கோகலே-இவர்களுக்குச் சொந்தமாயின,

கேல்கர் இரு பத்திரிகைகளுக்கும் தலைவரானார். இப்படியே 1890-ஆம் வருஷம் வரை நடந்து வந்தது. இப்படியே நடை பெருததற்குக் காரணம் ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டான அபிப்பிராய பேதங்களே. புதிது புதிதாய் பேதங்கள் முளைத்துக் கொண்டிருந்தன. இச்சமயம் பள்ளிக்கூட நிருவாகத்தைப்பற்றியும் ஆயுள்பரியந்த அங்கத்தினர்களின் நடவடிக்கைகளைப்பற்றியுமுள்ள கொள்கைகளில் அபிப்பிராய பேதங்களே முக்கிய காரணம், இவை கோகலே சர்வஜனசபைக் காரியதரிசியாகநியமனமானதும் மும்முரமாயின. ஆதியிலிருந்து அங்கத்தினர்கள் தங்கள் காலத்தையும் கவனத்தையும் உபாத்தியாயத்திலேயே கழிக்கவேண்டுமென்று திலகர் பிடிவாதம் பிடித்தார். இதை அவரின் சகாக்கள் ஒத்துக்கொள்ளாது போகவும் 1890-ஆம் வருஷம் நவம்பர் மீ அங்கஸ்தானத்திலிருந்து அவர் விலகிக்கொண்டார். இவர் விலகியபின் படாங்கர் விலகினர். நம்ஜோஷி நிருவாகத்தினின்று முழுவதும் விலகிக்கொண்டார்.

திலகர் போதகாசரியராக. இவர் உபாத்தியாயராக இருந்த காலத்தில் பிள்ளைகளிவரிடத்தில் மிக்க பக்தியுடையவர்களாகவும், ஒழுக்க வணக்கமுடைய

வர்களாகவுமிருந்தார்கள். பொதுவாக ஜனேபீஷ்டத்தையும் மாணவரின் நல்லபிப்பிராயத்தையும் பெற்றார். அவர் கணிதபோதகாசரியராகவிருந்தாரேனும் சமயம் வாய்த்தபோதெல்லாம் ஆங்கிலம், சம்ஸ்கிருதம், சாஸ்திரம்–போதகாசரியராக வேலை பார்த்திருக்கிறார். அவர் போதிக்கும் விஷயம் எதாயினும் சரியே. மாணவர் திருப்தியடைந்தவர்களாயிருப்பார்கள். குறைகூறுவதற்கு இடமேயிராது. எந்த விஷயத்தைக் கையாண்டாலும் அதில் அவருக்கிருக்கும் பூரண ஞானம் வெளியாகும். நிபுணர் என்று எவரும் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆனால் கணிதத்தில் விசேஷபாண்டித்யம் உள்ளவர். அதிலும் பீஜகணிதத்தில் (Algebra) அபூர்வ சாமர்த்தியம். அவர் காலேஜிலிருந்து நீங்கினது காலேஜுக்கு ஒரு பெருத்த நஷ்டமே.

திலகரும் மசோதாவும். பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து நீங்கிக்கொண்டபின் திலகர் தம் அவகாசத்தையெல்லாம் பொது ஜன பிரயோஜனார்த்தமாகக் கழிப்பதென்று உறுதி செய்துகொண்டார். Age of Consent Bill என்ற மசோதா இராஜப் பிரதிநிதி சபையில் வாதிக்கப்படுங் காலத்தில் திலகருக்கு வேண்டிய அவகாசமேற்பட்டது நம் அதிர்ஷ்டவசமே. வாதப்

போரில் முழுமனதுடனும் அவருக் கியல்பாயுள்ள வூக்க உற்சாகத்துடனும் கலந்தார். அவரின் நோக்கம் ஆசார சீர்திருத்தத்தைத் தடுக்கவேண்டுமென்பதல்ல. ஆனல் காட்டாயத்தின்மேல் ஒரு சீர்திருத்தம் செய்யப்படுவதென்பது அவருக்குப் பிடிக்கவில்லை. அந்த மசோதாவின் நோக்கங்களும் கருத்துகளும் புகழத்தக்கனவேயாயினும், துரைத்தனத்தார் தலையிடுதலால் சீர் திருத்தத்தை ஜன சமுகத்தில் கட்டாயப்படுத்துவது சரியானதல்ல வென்பது அவரின் கொள்கை. இக்காரணத்தாலே மனப்பூர்வமான சீர்திருத்தக்காரர்கள். *மசோதாவை வெறுத்தார்கள். திலகர் இந்த விஷயத்தில் கொண்ட அபிப்பிராயபேதத்தால் பூனு ஜனங்கள் இரண்டு கக்ஷிகளாகப் பிரிந்தார்கள். இப் பேதங்கள் வர வர சண்டை சச்சரவுகளைக் கிளப்பி விட்டன.

சட்டப் பள்ளிக்கூடம். திலகர் ஒரு சட்டப் பள்ளிக்கூடம் ஏற்படுத்தி அனேக மாணுக்கர்களை ஹைகோர்ட் வக்கீல், டிஸ்திரிக்ட் பிளீடர்ஷிப் பரீக்ஷை

---

*இந்த மசோதா சட்டமாக்கப்பட்டது. டாக்டர் கோவின் சரித்திரம் பார்க்க.

களுக்குத் தயார்செய்தார். இத்தகைய போதனுசாலே அந்த இராஜதானிக்கு நூதனமானது.

திலகர் பத்திராசிரியராக. சட்டப் பள்ளிக்கூடத்துடன்கேசரிப் பத்திராசிரியராகவு மிருந்துவந்தார். இச்சமயம் கெல்கார் மராட்டாப் பத்திராசிரியராகவிருந்தார். சில காலத்துக்குள் கெல்காருக்குக் காலேஜில் வேலை அதிகமாயிருந்த காரணத்தால், மராட்டாப் பத்திரிகையை திலகர் வசம் ஒப்புவிக்கவேண்டி வந்தது. ஆயினும் ஆரியபூஷண் அச்சுக்கூடத்துக்கு கெல்காரும் கோகலேயும் சொந்தக்காரராகவிருந்தார்கள். இரண்டு பத்திரிகைகளும் திலகர் கைக்குவந்தபின் இங்கிலீஷ் பத்திரிகைகளையும், சுதேச பாஷை பத்திரிகைகளையும் விட அதிகப்பிராபல்யமாயிருந்து வருகின்றன. இரண்டும் வாராந்தரப் பத்திரிகைகள். கேசரிப்பத்திரிகையில் வாரம் 21,000 காப்பிகள் செலவாகின்றன. மராட்டா இங்கிலீஷ் பத்திரிகை. 11,000 காப்பிகள் செலவாகின்றன. இவ்விரண்டு பத்திரிகைகளும் துரைத்தனத்தாரால் எச்சரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

திலகர் ஆசிரியராக. இவர் சமயத்துக்கே உபயோகமாவதும் பிறகு உபயோகமில்லாததுமானவைகளை எழுதி தம் காலத்தை யெல்லாம் போக்குபவரல்ல.

அவருக்கு பகவத்கீதை, ருக்வேதம்—இரு புஸ்தகங்களி லும் அத்யந்த பக்திவிசுவாசம், இவைகளை ஆராய்ச்சி செய்யத்தொடங்கினார். வேதமெழுதப்பட்ட காலத்தை நிர்ணயம் செய்வதில் வானசாஸ்திரத் தோற்றங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு அவைகளிலிருந்து புராதனத்தை ஸ்தாபித்து ஒரு வியாசம் எழுதினார். 1892-ஆம் வருஷம் இங்கிலாண்டில் கூடின கிழக்கத்தியர்மகா நாட்டுக்கு (Congress of the Orientalists) இவ்வியாசத்தின் சாராம்சத்தை எழுதி அவர் அனுப்பினார். அடுத்தவருஷம் விஷயங்களைத் திரட்டியும் ஒழுங்குபடுத்தியும் "வேதங்களின் புராதனம்" என்ற புஸ்தகத்தை வெளியிட்டார். உலகத்தின் பல பாகங்களிலுள்ள சம்ஸ்கிருத பண்டிதர்களுக்கு திலகரிடம் விசேஷமதிப்புண்டு.

வேதங்களின் புராதன வாராய்ச்சி. இதில் அபூர்வ ஆராய்ச்சிகளும், நியாயவாதங்களும் பொதிந்து கிடக்கின்றன. அவைகளைப்பற்றிக் கூற இது இடமுமன்று சமயமுமன்று. அப்புஸ்தகத்தை அமெரிக்கா, ஐரோப்பாவிலுள்ள சிறந்த பண்டிதர்கள் புகழ்ந்து பேசியிருக்கிறார்கள். அவர் தீர்மானங்களையெல்லாம் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளாது போனாலும், அவர்களெல்லாம்—

மேக்ஸ்முல்லர், வேபர், ஜேகோபி—அவரின் விசாலமான படிப்பையும், நூதன சித்தாந்தங்களையும் மெச்சுகிறார்கள். புஸ்தகம் பிரசுரமான பின்னர் திலகர், மேக்ஸ்முல்லர், வேபர்,—இருவருடனும் பாஷாவிலக்கண சம்பந்தமான விஷயங்களைப்பற்றி கடிதங்கள் எழுதிக்கொண்டிருந்தார். அவர்கள் கடிதப்போக்கு வரவால் அநேக விஷயங்கள் வெளியாகவேண்டியிருக்கின்றனவென்பது விசதமாகிறது. அமெரிக்கா தேசத்தைச்சேர்ந்த பண்டிதர் விட்னி 1894-ஆம் வருஷத்தில் அமெரிக்கர்களின் கிழக்கத்தியர் சங்க சஞ்சிகை (Journal of American Oriental Society) என்ற பத்திரிகையில் திலகரின் கற்பனையான கொள்கைகளைப்பற்றி மிக்க சிலாக்கியமாய் எழுதினார். ஜர்மனியதேசத்தைச் சேர்ந்த பண்டிதர் ப்ளூம்பீல்ட், என்பவர் திலகர் புஸ்தகத்தைப்பற்றி, ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் பின் வருமாறு சொன்னார்:—

"சென்ற இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்குள் கல்வி விஷயத்தில் விசேஷமொன்று உண்டாயிருக்கிறது. இந்தச் செய்தியானது சாஸ்திர பண்டிதர்களால் கொண்டாடப்படும். 10 வாரத்துக்குமுன் ஒரு புஸ்தகம் எனக்குக் கிடைத்தது. அதை ஒருவர் எனக்கு அனுப்பியிருந்தார். அவர் பெயரை நான் அதற்கு முன்னால் கேட்டதேயில்லை.—பாலகங்காதர திலகர் பீ.ஏ எல்.எல். பி. சட்டப்பிரசங்கி,

சட்டவாதி, பூனா. — அதைப் பதிப்பித்தவர் மிஸஸ் ராதா பாய் ஆத்மாராம் சகூன். புஸ்தகம் "வேதங்களின் புராதனங்களைப்பற்றிய ஆராய்ச்சி" என்ற பெயர்பூண்டிருக்கிறது. இப்புஸ்தகம் பிரமாதமானதொன்றாக எனக்குப் படாததால் நான் சாவகாசத்திடையே படிக்கலாமென்று வைத்துவிட்டேன். அதன் முகவுரையைப் படித்ததில் அதுவும் ஒரு தேறுதலையுண்டாக்கவில்லை. ஆசிரியர் வேதங்களின், காலம் கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு 4000-வருஷங்களுக்குக் குறையாமல் முற்பட்டது என்றும், இந்துக்களின் புராதனங்களைப்பற்றிய சாசனங்கள் 6000-வருஷத்தைக் குறிக்கின்றன வென்றும் சொல்லுகிறார். இதைப்பார்த்து புன்சிரிப்புக்கொண்டு புஸ்தகத்தாள்களை திருப்ப ஆரம்பித்தேன். அந்த சிரிப்பு எங்கோ போய்விடவும்,அசாதாரணமானது ஏதோவொன்றுண்டானதாகத் தோற்றிற்று. வேதங்களிலும், அதற்குச் சார்பான நூல்களிலும் கிரந்தகர்த்தாவுக்கிருந்த அபாரஞானம் என் புத்திக்குப்பட்டது. மேலாகப் படித்தலைவிட்டு ஆழ்ந்து படிக்கத் துணிந்தேன். புன்சிரிப்பாயிருந்தது ஒழிந்தது. முக்கியமான விஷயங்கள் எல்லாவற்றிலும் என்னை ஒத்துக்கொள்ளும்படி அவர் செய்துவிட்டார். இந்த வருஷம் வெளியான புஸ்தகங்களுள் நம் புத்தியைக் கவரவதிதுதான். சரித்திரம் திலகர் நூதனமாகக் கண்டுபிடித்தவைகளை ஒழுங்குபடுத்திக் கொள்ளவேண்டும்."

திலகர் காலமவ்வளவையும் இந்த ஆராய்ச்சியால் வெளியான அநுமானங்களை ஊர்ஜிதப்படுத்துவதிலும்

திருத்துவதிலும் செலுத்தமுடியாதிருந்தது. எனெனில் பத்திராசரியராக வேலைப்பார்ப்பது சாமானியமானதா? எவ்வளவு பொறுப்பு, எவ்வளவு கவலை, எவ்வளவு சிரமம்? இம்மட்டோ சட்டப் பிரசங்கம் வேறே செய்யவேண்டும். ஆயினும் உலகத்தாருக்கு அவர் பேருபகாரமாக ஆராய்ச்சிகள் வேதங்களில் செய்தார். அவைகளைத்திரட்டி 1903-ஆம் வருஷம் ஒரு புஸ்தகமாக வெளியிட்டார்.

வேதங்களின் ஆர்டிக் ஹோம். இப்புஸ்தகத்தை முன் வெளிப்படுத்தின புஸ்தகத்தின் இரண்டாம் பாகமாகக்கூறவேண்டும். இது எழுதப்பட்டதைப் பற்றி முகவுரையில் அவர் எழுதியிருப்பதை இங்கு பெயர்த்தெழுதுகிறோம்:—

"1897-ஆம் வருஷத்தில் பம்பாய் துரைத்தனத்தார் கையாண்ட இராஜ தந்திரத்தின் உயர்வு தாழ்வுகளைப்பற்றிப்பேச இது இடமுமன்று, தகுதியுமன்று. அவர்கள் பிளேக், பஞ்சநிவர்த்தி விஷயங்களில் கைக்கொண்ட இராஜதந்திரத்தால் ஜனங்களுக்குள் பரவியிருந்த கோபத்தையும் ஆத்திரத்தையும் அடக்க, அந்த இராஜதானியிலுள்ள சுயபாஷைப்பத்திரிகைகளை கச்சேரிக்கிழுத்துக் குற்றஞ்சாட்ட லவசியமென்று நினைத்

தார்கள். அப்பத்திரிகைகளுள் பிரமுகனுயிருந்த நான் பிரசுரிக்கும் கேசரிப் பத்திரிகையைப் பிடித்தார்கள். அதில் வெளியானவைகள் இராஜத்துரோகமானவைவ களென்று எனக்கு 18-மாதங்கள் காவல்தண்டனை கிடைத்தது. சாதாரண குற்றவாளிகளைவிட செம் மையாய் இராஜத்துரோகிகள் இந்தியாவில் நடத்தப் படுகிறதில்லை. புராதந ஆராய்ச்சி எழுதினவராக என் னைத் தெரிந்த ப்ரபசர் மேக்ஸ்முல்லரும், என் சிநே கிதர்களும் என்னிடம் காட்டிய அநுதாபத்தாலும், எடுத்துக்கொண்ட அக்கரையாலும் முயற்சியாலும் இத்த ண்டனைகாலங்களில் எனக்கு படிக்குமபாக்கியமும் படிப்பதால் உண்டாகும் மனோல்லாச பாக்கியமுமிருந் தன. இல்லாவிடில் என்ன செய்வது? அவர் தாம்பதிப் பித்த ருக்வேதத்தின் இரண்டாம் பதிப்புப் புஸ்தகம் ஒன்றை எனக்கு அன்பு கூர்ந்து அனுப்பித்தார். துரைத்தனத்தார் நான் இப்புஸ்தகத்தையும், இதர புஸ்தகங்களையும் படிக்க சம்மதித்ததுமில்லாமல் இர விலும் சிலமணிநேரம் படிக்க விளக்கு வைத்தார்கள். இப்புஸ்தகத்தில் நான் கூறும் அநுமானங்களுக்கு ஆதாரமாக ருக்வேதத்திலிருந்து எடுத்தாண்டிருக்கும் மேற்கோள் இத்தகைய அவகாசகாலங்களில் தேர்ந்தெடு க்கப்பட்டன. பன்னிரண்டு மாதங்கள் கழிந்தபின்னர்

முக்கியமாய் மாக்ஸ்முல்லரும் இந்தியர்கள் பிரசுரிக்கும் பத்திரிகைகளும் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளால் நான்விடுதலையடைந்தேன். அவர் என்னிடம் காட்டிய பக்ஷத்துக்காக, நான் அவருக்கு மனதார என் வந்தனத்தைச்செலுத்தினேன். பிறகு நான் எழுதினவைகளின் சுருக்கத்தை எழுதிஅனுப்பினேன். அவர் தம்சந்தேகங்களைத்தெரிவித்தார். அதை நிவர்த்திப்பதற்குள் அவர் காலஞ் சென்றுவிட்டார். இந்தப்புஸ்தகம் 1898-ஆம் வருஷம் எழுதி முடித்தேன். ஆயினும்இதை சென்னை கல்கத்தா, லாகூர், காசி முதலிய நகரங்களில் சிக்கும் பண்டிதர்களுடன் இவ்விஷயங்களை வாதாடி இப்பொழுது தான் பிரசுரிக்கிறேன் . . . .

நான் என் முந்திய நூலைப் பதிப்பித்தபொழுது என் ஆராய்ச்சிகளை இவ்வளவு தூரம் கொண்டுவந்து விட முடியுமென்று நினைக்கவேயில்லை. கடவுள் கிருபையால் கஷ்ட துக்கங்களிடையே இதை எழுதி முடிக்க தைரியமும் பலமுமிருந்தது."

திலகர் இராஜாங்க விஷயங்களிலும் உழைத்து வருகிறார். அவர் சிலகாலம் காங்கிரஸ் சபை காரியதரிசிகளுள் ஒருவராக இருந்தார். அதைப் பிறகு விட வேண்டிநேரிட்டது. பம்பாய் மாகாண சபைக் காரிய

தரிசியாயிருந்தார். அதன் 5-வது கூட்டத்தை 1892-ம் வருஷம் மேடா அக்கிராசனத்தின் கீழ்ச் சிறப்பாய் நடத்திவைத்தார். அடுத்தவருஷம் இந்துக்களுக்கும் மகம்மதியர்களுக்கும் நாம் வெறுக்கத்தக்க கலகங்கள் ஏற்படவும், திலகர் வெளிவரவேண்டியதாயிற்று. அப்பொழுதுதான் அவர் ஆங்கிலோ இந்தியர்களின் இராஜ்ய தந்திரத்துக்கு நேர்விரோதமாய் நின்றது. அப்பொழுதுதான் ஆங்கிலோ இந்திய உத்தியோகஸ்தர்கள் சாதாரண ஜனங்களிடம் அவர் பேச்சு எவ்வளவு செல்வாக்குள்ளதாயிருக்கிறதென்பதை அறிந்தார்கள். இக்காலங்களில் அவர் கொண்ட ஸ்திரநிலையானதுதப்போ, சரியோ, பரிஷ்காரமாயிருந்தது. ஜனங்களுக்குள் தோன்றும் ஜாதி வித்தியாசங்களின் காரணம் குறுகிய மனதுடைய உத்தியோகஸ்தர்களின் இரகசியத் தூண்டுதல்தான் என்று திலகர்சொன்னார். லார்ட் டவ்வரின் 'பிரித்து அரசாள்' என்ற இராஜதந்திரம் தான் இதற்கு மூலகாரணம் என்பது அவரின் அபிப்பிராயம். இக்குழப்பங்கள் நேரிடாதிருக்க உத்தியோகஸ்தர்கள் என்னசெய்யவேண்டுமென்றால்,இந்துக்கள் பக்கமாகட்டும், துலுக்கர்பக்கமாகட்டும் சேராமல், ஒதுங்கி நிற்றல்வேண்டுமென்றார். சில உத்தியோகஸ்தர்கள்மேல் ஒளிவுமறைவில்லாமல் குற்றத்தை ஏற்றினார், சுபாவ

மாக அவர்கள் இவரைச் சீறினர்கள். கவர்னராயிருந்த லார்ட் ஹேரிசுந்தும், அவர் காரியதரிசி லீவார்னருந்தும் இவர்மேல் துவேஷம் வெளிப்படை. ஆனல் திலகரோ உத்தியோகஸ்தர்களின் சிடுசிடுப்புக்கும் கடுகடுப்புக்கும் பயங்தொடுங்குபவர்? நிச்சயமாயில்லை. கேசரிப்பத்திரிகை மூலமாய் பாமரஜனங்களிடம் தம்செல்வாக்கை மிக்க வெளிப்படுத்தினர். அதனலேயே புதிய கிளர்ச்சி ஜனங்களுள் பரவிவருகிறது.

புதிய கிளர்ச்சி. இப்புதிய கிளர்ச்சியின் காரணமாக ஜனங்களுக்கு பழைய ஸ்தாபனங்களில் பக்திசிரத்தை மறுபடியும் உண்டாயிற்று. பழையமதக்கோட்பாடான கணபதிபூஜை துவங்கிற்று. சிவாஜி மகாராஜா ஞாபகார்த்த பண்ட் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இந்த முயற்சிகளை ஆரம்பித்தவர் திலகரே. நம் புராணத்தில் கூறப்பட்டுள்ள கடவுள்களையும், தேசவீரர்களையும் தொழுவதால் தேசஐக்கியம், அபிமானம், தானே உண்டாகும் என்பது அவரின் நம்பிக்கை. அந்நியர்களின் மாதிரிகளையும் கொள்கைகளையும் பயித்தியக்காரத்தனமாய் அநுசரிப்பதும், அதனல் சுபாவமாய் ஏற்படும் சமயபங்கத்தையும் இந்தியச் சிறுவர்களின் நன்னடக்கையை வேரறுக்கிறதென்றும், இது இப்படியேபோ

குமானுல், கடைசியில் ஒழுக்கஈனமுண்டாய், அதிலிரு ந்து மீட்சி நமக்கு நிவர்த்தியில்லாதுபோகுமென்றும், அவர் நினைக்கிறார். இந்தவிஷயம் அந்தக்காலத்தில் இந்தியா துரைத்தனத்தாரின் கவனத்தைக்கூடக் கவர்ந்தது. துரைத்தனத்தார் இதற்கு பள்ளிக்கூடங்களில் மதசார்பந்தமான புஸ்தகங்களைக்கற்பிப்பதே போதியமருந்து என்றார்கள். இதைத் திலகர் மராட்டாபத்திரிகையில் பலவியாசங்கள் எழுதி கண்டனம்செய்தார். இந்நாட்டுச்சிறுவர்கள் பிறர் உதவியைநாடாதிருக்கவும், ஊக்கமுடையவர்களாயிருக்கவும், அவர்களுக்கு ஆத்மசம்மானம் போதிக்கப்படவேண்டுமென்றார். அது எப்படி என்றால், அவர்களுக்கு அவர்கள் மதத்திலும், மூத்தோர்களிடத்திலும், மரியாதையும் பக்தி விசுவாசமும் உண்டாகச்செய்வதனுலேயே. தன்னையே இகழ்ந்து கொள்வது சந்நியாசிக்கும், தத்துவசாரிக்கும் சரி. உலகவாழ்க்கையில் அது கெடுதிவிளைக்கிறது. மிதமிஞ்சிய தேசாபிமானம் சிலசமயங்களில் வரைகடந்து செல்லச்செய்யும். ஆயினும் அது நன்மையையும் பயக்கும். ஆனாலும் தன்னை இகழ்ந்துகொள்வது சோம்பேறித்தனத்தையும், சாவையும் கொண்டுவந்து விடும். இதுதான் திலகரின் ஜனசங்க தத்துவமும் இராஜரீக தத்துவமும். இதைப்பற்றி அ

பிப்பிராயம் வேறுபடலாம். ஆயினும் திலகர் சொல்வதில் தகைமையும் பொருத்தமு மிருக்கின்றனவென்பதை யாவரும் மறுக்கமுடியாது.

திலகர் ஆசாரசீர்திருத்த விஷயத்தில் சபடி, 'ஒவ்வாத விஷயங்களை உளறுகிறார்.' என்ற குற்றம் சுமத்தப்படுகிறது. அவர் வாயில் வந்ததை எல்லாம் சொல்பவரல்லர். சொல்வதைத் தாமே நடித்துக் காட்டிவருகிறார்.

திலகர் அந்தரங்க ஆசார சீர்திருத்தக்காரர். அவர் தம் பெண்ணுக்குப்படிப்பு சொல்லிவைத்தார். அவள் கல்யாணத்தை சாஸ்திரோக்தமாய் எவ்வளவுகாலம் தள்ளிவைக்கவேண்டுமோ, அவ்வளவுகாலம் தள்ளிவைத்தார். ஜாதிகளில் பேதம்பாராட்டல் குறைக்கப்படவேண்டுமென்கிறார். ஆசாரசீர்திருத்த விஷயத்தில்தம் அநுதாபத்தைக்காட்டுகிறார். அவரை நன்கறியாதவர்கள் அவர் நடத்தையும் பேச்சும் ஒவ்வாதிருக்கின்றனவென்றார்கள். அவர் எதிரிகள் இது ஜனோபிஷ்டத்தைச் சுலபமாய்க்கவரத் தந்திரம் என்பார்கள். ஆனால் உண்மைவேறு. அவர் எதில்நம்புகிறாரோ, அதையே செய்கிறார். அவர் ஆசாரசீர்திருத்தமவசியமென்கிறார். ஆனால் சீர்திருத்தக்காரர்களையும், சீர்திருத்தம் நிறை

வேற செய்யப்படும் மார்க்கங்களையும் அவர் விரும்புகி றதில்லை. இப்பொழுது சீர்திருத்தக்காரர்களென வெ ளிக்கிளம்புவோர்கள் சீர்திருத்தத்துக்கு வேண்டிய நன்னடக்கையுள்ளவர்களல்லவாம். ஆகையினால் அவர் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்வதில்லை. சீர் திருத்தக்காரரைகுறித்துப்பேசுகிறார். இதையறிந்தவ ர்களுக்கு அவரின் ஆசாரதிருத்த அபிப்பிராயம் விசத மாகும். இராஜாங்க விஷயங்களாகட்டும், சீர்திருத்த விஷயங்களாகட்டும், அவர் அவைகளை ஆராய்தலில் கொள்கை ஒன்றே. அவர் துரைத்தனத்தாரின் நட வடிக்கைகளை ஒத்துக்கொள்வார். அதை நிறைவேற்று பவர்களின் நடத்தையையும் எண்ணத்தையும் குறை கூறுவார். அவர் ஒரு சீர்திருத்தத்தை விரும்புவார். இருந்தாலும் அதில் ஆலோசனைக்காரர்களாக வெளி வருபவர்களை தூஷிப்பார்.

11-வது காங்கிரசும் திலகரும். 1895-ஆம் வருஷம் 11-வது காங்கிரஸ் பூனாவில் கூடப்படவேண்டுமெ ன்று தீர்மானிக்கப்பட்டபொழுது பூனாவிலுள்ள எல் லாக் கட்சியார்களும் ஒன்று கூடி அவரைக் காரியதரிசி யாக நியமித்தார்கள். ஆரம்பத்தில் அதற்குவேண்டிய சகல காரியங்களையும் இவரே செய்தார். செப்டம் பர் மீ வரையிலும்தான் இருந்தார். அப்பொ

மூது ஆசாரசீர்திருத்தக்கூட்டம் காங்கிரஸ் பந்தலில் நடைபெறுவதா, கூடாதா, என்ற விஷயத்தில் மனஸ்தாபம் உண்டாகவும், அவர் காரியதரிசி வேலையைவிட்டு நீங்கிவிட்டார். இருந்தாலும் காங்கிரஸில் சிரத்தைகாட்டாமலிருக்கவில்லை. வெளியிலிருந்தே அது மிக்க சிறப்பாய் நடக்க உழைத்தார்.

பஞ்சமும் திலகரும். 1896-ஆம் வருஷம் பஞ்சம் கடுமையாயிருந்த காலத்திலும் திலகர் முன்வந்தார். பஞ்ச நிவாரணசட்டத்தில் கூறப்பட்டவழிகளை ஆரம்பிக்க பம்பாய் துரைத்தனத்தாரை துரிதப்படுத்தினர். அநேக பிரேரபணைகளைச்செய்தார். பூனாவில் தக்க சமயத்தில் தானியக்கடைகளை ஏற்படுத்தினர். இல்லாவிடில் தானியத்திற்காக கலகங்கள் உண்டாயிருக்கும். ஷோலாப்பூர், நாகார் இந்த இடங்களில் வசிக்கும் நெய்பவர்களின் கஷ்டத்தைக்கேட்டு அங்கு சென்று அங்குள்ள தலைவர்களிடம் கலந்து யோசித்து, அவர்கள் துரைத்தனத்தாருடன் துன்பப்படுவோருக்கு கஷ்ட நிவர்த்திக்காக ஒத்துழைக்க ஏற்பாடுகள் செய்தார். துரதிஷ்டமாய், பம்பாய் துரைத்தனத்தார் இதை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. வேறே மார்க்கங்களை கைக்கொண்டார்கள், இவர் சர்வஜனசபை பிரமுக

ராய்பஞ்சாநால சட்டத்தின்பிரகாரம் ஜனங்களுக்குரிய
உரிமைகளை ஜனங்களுக்குஎடுத்துச்சொல்லியும், துரை
த்தனத்தாருக்கு ஜனங்களுக்கு வேண்டியவைகளை எ
த்துரைத்தும் வந்தார் இதனால் துரைத்தனத்தாரின்
கோபம் மூண்டதுபோலும். இவர் செய்த கலக்
மானது சில உத்தியோகஸ்தர்களின்சுகத்துக்கு ஹானி
யாயிருந்ததால், அவர்களுக்கு திலகரைப்பிடிக்கவில்லை.
இச்சபை மூலமாய் அநேகமனுக்கள் துரைத்தனத்
துக்கு அனுப்பப்பட்டன. இவைகளுக்கெல்லாம் சுரு
க்கமான பதில்கள் வந்தன. சிலவற்றிற்குப்பதிலேகி
டையாது. பிறகு மனுக்களை உத்தியோகஸ்தர்கள்
பெற்றுக்கொள்ளாம லிருந்தார்கள். இதனால் திலகர்
மனந்தளர்ந்து தம் வழியினின்று விலகினாரில்லை.

பிளேக்கும் திலகரும். பிளேக் வியாதி பரவிய உட
னே இந்த ஆஸ்பத்திரி ஒன்று ஏற்படுத்தி அதற்கு
பணம் சேகரித்தார். பூனாவிலுள்ள அநேக தலைவர்
களென்று பெயர் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் ஒரு
வரும் அச்சமயமில்லை. அச்சமயத்தில் அவர் அங்
கேயே தங்கி ஆஸ்பத்திரியை சரிவர நடத்திக்கொ
ண்டும், தொத்துவியாதி சந்தேகமுள்ளவர்கள் ஜாகை
யில் சாப்பாடு சத்திரம் ஏற்படுத்திக்கொண்டும் இரு

ததன்றி, துரைத்தனத்தாருடனும், மிஸ்டர் ராண்டு டனும் ஜனங்களின் கஷ்டங்களைப்பற்றி கதடிப்போக் குசெய்துகொண்டேயிருந்தார். தம் பத்திரிகையில் துரைத்தனத்தார் பிளேக் அடங்க எடுத்துக்கொண்டவழிகளைப்பற்றி சிலாக்கியமாய் எழுதினர். அவர்களை த்யாநமனதுடன் நடந்துகொள்ளும்படி வேண்டினர். ஜனங்களை அதற்கிடையூறு செயயாதிருக்கும்படி போதித்தார். ஆபத்துகாலத்தில் ஓடிவிட்ட பூனுத்தலைவர்களைக் குற்றங்கண்டார்.

சிவாஜியின் ஞாபக ஸ்தாபனம். 1895-ஆம் வருஷம் ஏப்ரல் மாசம் 23-ம் தேதி கேசரியில் ராயகாரிலிருக்கும் மகாராஜா சிவாஜியின் கல்லறை எப்படி அழிந்து பாழாய்ப்போகிறதென்றும், அதைப் பழுதுபடுத்தவேண்டியது ஜனங்களின் கடமையென்றும், அதற்காக வேண்டியபணம் சேகரிக்கப்படவேண்டுமென்றும், திலகர் ஒரு குறிப்பு எழுதியிருந்தார், இது வெளியான சுவல்ப காலத்துக்குள் 20,000 ரூ வசூலாயிற்று. அதைப்பழுது படித்தினதுமன்றி சிவாஜி பிறந்தநாள் உற்சவமாக ஜனங்கள் கொண்டாடவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்தார். 1896-வருஷத்தில் ராயகரில் இக் கொண்டாட்டம் அதி விமரிசையாக நடைபெற்றது.

இக்கொண்டாட்டம் அதுகாலமுதல் இந்தியாவின்பல பாகங்களில் கொண்டாடப்பட்டுவருகிறது. கல்கத்தாவிலும், சென்னையிலும் (இரண்டொருவருஷங்களாக) நடைபெறுகிறது. இந்தசமயங்களில் சிவாஜியின் சரித்திரத்தைப்பற்றியும், பராக்கிரமச்செய்கைகளைப்பற்றியும் சிறந்த பண்டிதர்களால்செய்யப்படுகிறது. திலகர் வருஷாவருஷம் ராயகாரிலோ பூனாவிலோ ஒரு பிரசங்கம் இச்சமயத்தில் செய்கிறார் சென்றவருஷம் செய்தபிரசங்கம் கடைசியில் எழுதப்பட்டிருக்கிறதுகாணலாம். சிவாஜியை அவனினத்தாராகிய மராட்டியர்களன்றி இந்தியர்களெல்லாம் கொண்டாடவேண்டியதென்பதற்குத் தக்கமுகாந்தரங்கள்காட்டியபின் சந்தரபாலர் இதைப்படிக்க விரும்புவோர் அவரின் நவீனசக்தி (New spirit) என்றபுஸ்தகத்தைப் பார்க்கலாம். இரண்டொருதடவைகளில் பிரசங்கங்கள் செய்திருக்கிறார். சிவாஜியை ஜாதியஐக்கியம் ஸ்தாபிக்கவந்த பெருமான் என்கிறார். இக்கொண்டாட்டத்தில் மகம்மதியர்களும் கலக்கிறார்களென்றால் நாம் அதிகமாய்க்கூறவேண்டுவதில்லை. இஃதிப்படியிருக்க அடுத்தவருஷமாகிய 1897-ல் பம்பாயில் பிளேக் வியாதி பரவியிருந்ததால் பிறந்ததினம் கொண்டாட்டம் நடக்கவில்லை. அதுகாரணத்தால் சிவாஜியின் முடிசூட்டு தினமாகிய

ஜுலைமீ 13 ஆம் தேதியில் கொண்டாட்டம் விமரிசையாய்நிறைவேறிற்று. 12, 13, 14மூன்றுநாட்களிலும் பூனாவில் பிரார்த்தனைகளும் தேவஸ்துதிகளும், புராணபடனங்களும் உபந்யாசங்களும், ஜனங்கள் செய்தார்கள். இக்கொண்டாட்டத்தின் நடவடிக்கைகளைப்பற்றிய விவரங்களும், 13வ பாடப்பட்ட ஸ்துதியும் ஜுலைமீ 15வ வெளியான கேசரியில் பிரசுரிக்கப்பட்டன.

திலகரின் இராஜத்துரோகக் குற்ற வரலாறு. திலகருக்கு ஜந்மப் பகையாளிகளிருந்தார்கள். அவரை துன்பத்துக்குள்ளாக்க சமயம் பார்த்துக்கொண்டவர்கள் காட்டில் மழைபெய்ததுபோல் ஒரு விஷயம் நடந்தது. திலகர் புஸ்தக முகவுரையில் சொல்லியிருக்கிற பிரகாரம் துரைத்தனத்தாரிடத்திலும், சில வைத்திய உத்தியோகஸ்தர்களிடமும், அவர்கள் பிளேக் பஞ்சநிவர்த்தி காலங்களில் நடந்துகொண்ட இராஜ தந்திரமாதிரியும், நடத்தின நடவடிக்கைகளும் ஜனங்களுக்கு அதிருப்தியை உண்டாக்கியிருந்தது. ஜனங்களின் குழப்பம் உண்டாய் வைத்தியர்களாகிய ராண்டும், அயர்ஸ்ட்டும் யாரோலோ சுடப்பட்டார்கள்.

இக்கொலைகளுக்கு முன்னமே பம்பாயில் ஆங்லோ இந்தியரால் நடைபெறும் டைம்ஸ் ஆப் இந்தியாப் பத்திரிகையில், திலகர்மேல் து-வேஷங்கொண்ட சிலர் 'நியாயம', 'பந்தம' என்று புனைவுப் பெயர்பூண்டு கடிதங்கள் எழுதினார்கள். நியாயத்தின் நிருபம் அப்பத்திரிகையில் 19ஆம்தேதி வெளியாயிற்று. 25ஆம்தேதிப் பத்திரிகை தலையங்கத்தில் திலகர் எழுதுவதிலும், பேசுவதிலும் துரைத்தனத்தாரிடம் அவருக்கிருக்கும் வெறுப்பும் துவேஷமும் புலப்படுகிறதென்றும், இத்தகைய மனிதரைச்சட்டசபை அங்கத்தினராக துரைத்தனத்தார் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறது எப்படி என்றும் எழுதியிருந்தது. 28ஆம தேதிப் பத்திரிகையில் 'பந்தம' என்ற நிருபர் திலகரை இக்கொலைகளுடன் சம்பந்தப் படுத்தி குறிப்பாய் எழுதினர். இந்நிருபங்களைக் கண்டித்து திலகர் பக்ஷமாய் ஒருவர் எழுதிய கடிதத்தின் கீழ் பத்திராதிபர் திலகர் மனதில் ஆழ்ந்து பொதிந்த அதிருப்திகள் நிறைந்திருக்கின்றன வென்று குறிப்பு எழுதியிருந்தார். மறுபடியும் 5ஆம் தேதிப் பத்திரிகையில் வெளிப்படையாய் தலையங்கத்தில் கொலைகளுக்குக் காரணம் கேசரியும் சுதேசபாஷைப்பத்திரிகைகளும் என்று எழுதியிருந்தது. 6 ஆம் தேதி துரைத்தனத்தார் திலகர்மேல் இ. பி. கோ 124 A. பிரிவுப்படி கேஸ்

தொடங்கும்படி டைம்ஸ் பத்திரிகை எவிற்று. இப் பத்திரிகையைப் படிக்கும் ஆங்கிலோ—இந்தியர்கள் மனதுக்கு பெருத்த பயமுண்டாயிற்று. இக்கொலை கள் பெருங்கலகத்துக்கு பீடிகை யென்றும், பூனாவில் பிராமணர்களுக்குள் சதியோசனைபலமாயிருக்கிறதென் றும் அவர்கள் பிசகாய் நம்பிவிட்டார்கள். டைம்ஸ் சொன்னதை ரிஷிவாக்கியமாகக் கொண்ட பம்பாய் கேஜட் இதைப் பிரமாதப்படுத்தி எழுதிவிட்டது. இங்கிலாந்து டைம்ஸ் பத்திரிகை இவைகளைப் பார்த்து விட்டு தன்னால் கூடியமட்டும் மும்மரமாய் எழுதிவிட் டது. இதுசீமையில் பிரபலமான பத்திரிகை. இதில் பிரசுரிக்கப்படும் விஷயம் எல்லாராலும் படிக்கப்படுகி ன்றன. இதைப்படித்த ஆங்கிலேயர்கள் பூனாவில் பெ ருங் கலகமென்றே நம்பிவிட்டார்கள். பார்லிமெண்ட் மெம்பராகிய பார்ட்லட் என்பவர் இந்தியா காரியதரிசி யை, திலகரென்பவர், ஆள்பவர்களாகிய பிரிடிஷார்மேல் குற்றம் சுமத்தி எழுதியிருப்பவைகளுக்கும், துரைத் தனத்தார்மேல் ஜனங்கள் மனதில் துவேஷமுண்டாக் க்கும்படி பேசியிருக்கும் பேச்சுகளுக்கும் அவரை என் னசெய்யப்போகிறீர் என்ற கேள்வியைக்கேட்டார். இவ்வளவுக்கும் காரணம் உண்மையறியாத ஆங்கிலோ இந்தியர்களும், அவர்கள் நடத்தும் பத்திரிகைகளும்.

பம்பாய்துரைத்தனத்தார் திலகர்மேல் குற்றம் சாட்டி அவரை விசாரணைக்குக்கொண்டுவர 26உ உத்திரவுசெய்தார்கள். சிப்ப்ரீசண்டிசி மேஜிஸ்ரேட் சாண்டர் ஸ்லேடர் முன்பாக பேயீக் திலகர்கேஸைக்கொண்டுவந்தார். வாரண்டுக் குத்தரவாயிற்று 27-ஆம்தேதி இரவில் திலகர் பிடிக்கப்பட்டு மறுநாள் மாஜிஸ்கிரேட்முன் ஆஜரானர். அவரை ஜாமீன்மேல்விட மாஜிஸ்திரேட்டிடம் மனுசெய்து கொள்ளப்பட்டது. இந்தமனுவை சர்க்கார் வக்கீல் எதிர்த்துப் பேச மனு தள்ளிவிடப்பட்டது. ஹைகோர்ட்டார் முன் 29-ஆம் தேதி மனுகொடுக்கப்பட்டது. அது எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. மறுபடியும் ஹைகோர்ட் ஜஸ்டிஸ் டியாப்ஜியிடம் மனு செய்துகொண்டதில், சர்க்கார்வக்கீல் இதற்கு எதிர்த்துப்பேசியும், அவர் தக்கமுகாந்தரங்கள்காட்டி திலகரை 50,000 ரு ஜாமீன் பெற்றுக்கொண்டு விட்டார்.

செப்டம்பர்மீ 8-ஆம் தேதி விசாரணை ஆரம்பமாய் ஒருவாரம் கேஸ்நடந்தது. கல்கத்தாவில் பேர்போன பாரிஸ்டர் மிஸ்டர் ப்யூ (Pugh) திலகர்பக்ஷம் வக்கிலாக ஆஜரானர். அட்வொகேட் ஜனரல் ஆனரபில் பேசில்லேங் சர்க்கார் தரப்பில ஆஜரானர். ஜஸ்

டிஸ் ஸ்டேரேகியால் விசாரிக்கப்பட்டது. ஜூரிகளாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களில் ஐரோப்பிய கிரிஸ்தவர்கள் 5, ஐரோப்பிய யூதர் 1, இந்துக்கள் 2, பாரசி 1, ஐரோப்பியர்கள் அறுவரும் குற்றவாளியென்று திலகரைச் சொன்னார்கள். மூன்று பெயர்கள் குற்றவாளியல்லவென்றார்கள். ஜட்ஜ் பெரும்பான்மையார் கூறியபடி குற்றவாளியென்று திலகரை 18 மாதம் காவல் தண்டனைக்குள்ளாக்கினார். தீர்ப்பு 14ந்தேதியன்று சொல்லப்பட்டது. இதில் ஸ்ட்ரேகிகூட பொது நன்மைக்காக அவர் உழைத்த உழைப்புகளைப் பற்றி மெச்சுகிறார்.

இத்தீர்ப்பைப்பற்றி இந்தியர்களால் நடத்தப்பெறும் பக்திரிகைளும், ஆங்கிலோ-இந்தியர்களால் நடத்தப்பெறும் பத்திரிகைகளில் கல்கத்தா ஸ்டேட்ஸ்மான், மதராஸ் டைம்ஸ், இன்னும் இரண்டொரு பத்திரிகைகளும் விசனித்து சரியானதல்லவென்றன. கல்கத்தா இங்கிலீஷ்மான், பயோனியர், மதராஸ் மெயில், பம்பாய் டைம்ஸ் ஆப் இந்தியாப் பத்திரிகைகள் தீர்ப்பு கிரமமானதென்று சந்தோஷப்பட்டன.

தீர்மானம் ரத்தாகும்படி இங்கிலாந்திலுள்ள பிரிவி கௌன்சிலுக்கு அப்பீல் செய்யப்பட்டது. லார்ட்

சான்சலர், லார்ட் ஆப் அவுஸ், லாட் டேவி, ச்ரிச் சர்ட்கவுச் இவர்கள் முன் திலகர் பக்ஷம் ஆஜராயிருந்த மிஸ்டர் ஆஸ்குவித், மிஸ்டர் ஜே. டி. மெயின், மிஸ்டர் பானர்ஜி, மிஸ்டர் பிளேர் இவர்கள் அப்பீல் மனுவைக் கொடுத்தார்கள். அதில் என்ன சொல்லப்பட்டதென்றால், வாதிகள் குற்றம் சாட்டும்பொழுது எந்த வார்த்தைகள் குற்றமானவையென்று காட்டாம லிருந்துவிட்டார்க ளென்றும், ஜஸ்டிஸ் ஸ்டேரேசி ஜூரிகளின் மனதைக் கலவரப்படுத்திக் கெடுத்துவிட்டாரென்றும். சர்க்கார் தரப்பில் மிஸ்டர் கோஹன், மிஸ்டர் ஸ்பிரிங்ப்ரேன்சன் ஆஜரானார்கள். சான்சலர் லார்ட் சால்ஸ்பரி சமாசாரங்களை சொல்லியறியாமலே அப்பீலை ஒத்துக்கொள்ளப்படமாட்டாதென்பதாகச் சுருக்கமாகத் தீர்மானம் சொல்லிவிட்டார்.

இத்தீர்ப்பைப்பற்றி நம் சென்னைப் பத்திரிகைகளாகிய டைம்சும், ஹிந்துவும் பின்வருமாறு எழுதின,

'பிரிவி கவுன்ஸிலில் தீர்மானம் ஊர்ஜிதமான வழியை முழுவதும், நாங்கள் இகழ்கிறோம்.' டைம்ஸ். 'ஜுபிலி' இரவில் இரண்டு ஆங்கிலேய உத்தியோகஸ்தர்கள் கொலையுண்ட பழியைத் தீர்க்க, குற்றமற்றவரும்,

இராஜ விசுவாசமுள்ளவரும், மேன்மையான மனதை யுடையவருமான ஒரு மனிதர் பலியாக்கப்பட்டாரெ ன்று சர்வத்திராளும் கொண்டிருக்கும் நம்பிக்கையை பிரிவி கௌன்சில் மாற்றமுடியாது.'

ஹிந்து நவம்பர் 22 1897.

திலகரின் இல்லற வாழ்வு.—பேதமை யென்பது இதுதான் என்றதை பிரத்யக்ஷமாய் அறிய விரும்புவோர் அவரிடம் அறிந்துகொள்ளலாம். எல்லா காலங்களிலும், வைதிக பிராமணரின் சாதாரண உடையன்றி வேறொன்றையும் தரிப்பதில்லை. படித்த இந்தியர்களிடம் சாதாரணமாய் காணக்கூடும் குற்றங்குறைகள் அவரிடத்தில் கிடையவேகிடையாது. அவரின் ஜன்மப் பகையாளிகள்கூட அவரிடம் ஒழுங்கீன மொன்றைச் சுட்டிக்காட்ட முடியாது. இளையோருக்கும் முதியோருக்கும், செல்வருக்கும் வறியருக்கும், உயர்ந்தோருக்கும் தாழ்ந்தோருக்கும், எல்லோருக்கும் திலகர் சரசமானவரும், கபடமற்றவரும், அனுதாப முடையவருமான நேசரே. அவரின் அடங்கிப மாதிரியும் விலகியிருக்கும் சுபாவமும், அவரிடம் நன்ருய் பழகாதவர்கள் அவரைத்தப்பப்பிராயம் கொள்ள இடமாயிருக்கின்றன. பொய்

விருந்தாந்தத்துக்கும், பழிச்சொல்லுக்கும் பலியொரு வரைக் காட்டவேண்டுமென்றால் திலகரைக் காட்ட லாம். அவர் தம்மைப்பற்றியவைகளை ஆக்ஷேபித்து தம் நிலைமையை உறுதிப்படுத்துவதில்லை. இதனால் அவரிடம் 'நான்'என்பதுபாவனையிலில்லை. அவரின் பிர மாணம்: 'கடமையைச்செய்வது.'அவரைப்பற்றிஎன்ன சொல்லப்பட்டாலும் சொல்லப்படட்டும். அதினின்று ம் அப்புறம்இப்புறம் விலகினவரல்ல. அவர் தக்ஷணகல் விச் சங்கத்தினின்று விலகிக்கொண்டாரேனும் பிறகு அதைப்பற்றி தூஷிதமாகவாவது, அதைக்கெடுக்கவாவ துபேசினவருமல்ல, செய்தவருமல்ல. அவரின் பெருந் தன்மையான குணம் கஷ்டத்திலிருப்பவர்களுக்கு உத வுவதே. சில மம்லத்தர்கள் க்ராபர்ட் கேசால் கஷ்டத் துக்காளாக, அவர்கள் இவரை நாடினார்கள். இவர் வாதாடி. கடைசியாக லார்ட் ரே காலத்தில் அவர்கள் சேவகத்துக்கு ஏதோ கைமாறு வாங்கிக்கொடுத்தார். பரோடாவைச்சேர்ந்த பாபத் என்பவர் லஞ்சக்கேசில் சிக்கிக்கொண்டு உதவுபவர் ஒருவருமில்லாது திகைக் கையில் திலகர் அவருக்காக உழைத்து அவரை மீட்டு வைத்தார். பரோடா சமஸ்தானத்துக்கிருந்த இரக சியமான அபாயத்தைப் போக்கிக் காத்தார்.

இந்த உழைப்புகளுக்கெல்லாம் அவருக்கு எதாவ்து கைம்மாறுண்டோ? இல்லை. இத்தகைய அநேக காரியங்கள் செய்திருக்கிறார். ஆனால் அவருக்கு அவைகளால் ஒரு தம்பிடியாவது லாபமுண்டோ? இவைகளில் சுயப்பிரயோஜனத்தைக் கருதாதிருப்பதையே அவரின் விரோதிகள் எடுத்துக்கொண்டு அவர் இழிவான நோக்கமுடையவர் என்ற அபவாதத்தை அவர்மேல் சுமத்துகிறார்கள். அவரிடத்தில் குற்றங்களிருக்கலாம். மனிதன்தானே! இவைகள் அவரிடமிருக்கும் அனேக நற்குணங்களால் உண்டாகின்றன. அவர் முன்கோபி, சர்வ நம்பிக்கை கொண்டவர், அதிதயாளமானவர். இக்குணங்கள் இந்த உலகத்துக்கும் காலத்துக்கும் சரியானவையல்ல. சுருங்கச் சொல்லின் மராட்டியரின் அவதாரம். சாஹசசுபாவமும், தைரியகுணமும், அபிமானமு முள்ளவர். எப்பொழுதும் உயர்ந்த இலக்ஷயமே அடைவதில் கருத்துடையவர். சிறிய குற்றங்களை பாவிப்பவரேயல்ல.

கோட்கைகளின் பேதங்கள்.—நம்மவருக்குள் ஐக்கியம் ஒரு விஷயத்திலிருக்கிறது. மிதவர்திகளாகட்டும் இருவரும் சுயராஜயத்துக்கு இஷ்டப்படுகிறார்கள். சுயராஜ்யத்தை அடைவதில் நம்மவர்கொண்டிருக்கும்

கொள்கைகளில் பேதங்களிருக்கின்றன, இவைகளை நாம் இங்கு குறிப்பது அவசியமேயாகும். ஆயினும் இவைகளை நாம் அரவிந்தகோஷையும் திலகரையும் விட செவ்வையாய் எடுத்துரைக்க முடியாதாதலால் அவர்கள் சொல்வதை மொழிபெயர்த்துக் கூறுவதே சிலாக்கியமென்று நினைத்து அப்படியே செய்கிறோம்.

திலகர் சொல்கிறார்—'நன்றாய் நீந்தப் படித்துக் கொண்டுதான் நீருக்குள் இறங்கவேண்டும். இல்லையேல் பிராண அபாயமுண்டு என்கிறார்கள் மிதவாதிகள் ஆனாலோ அமிதவாதிகளென்போர், 'தண்ணீருக்குள் இறங்காமல் நீந்தக் கற்றுக்கொள்ளல் எப்படி? ஆகையால் துணிந்து இறங்கியே தீரவேண்டும் நீந்தக் கற்கவேண்டுமானல்? என்கிறார்கள். எனக்கு இதைத் தவிர இருகட்சியாருக்கும் வித்தியாசங்களிருப்பதாகத் தோன்றவில்லை என்கிறார் திலகர்.

அரவிந்தகோஷ் பின் வருமாறு வித்தியாசங் குறிக்கிறார்.

மிதக் கட்சியார் ஜனங்களை நம்பார்கள். அமிதக் கட்சியார் ஜனங்களையே நம்புகிறார்கள்.

மிதக்கட்சியார் துரைத்தனத்தாராலேயே நமக்கும் தேசத்துக்கும் நன்மைகள் உண்டாகவேண்டுமென்கிருர்கள். அமிதக் கட்சியார் அதில் பிரயோஜனமில்லை. நமதுஐக்கியத்தாலும், ஒற்றுமையாலும் நமக்கு முக்தி கிடைக்குமென்கிருர்கள்.

மிதக் கட்சியார் ஜனங்கள் எல்லாம் கற்றவர்களல்ல. சுப அறிவுள்ளவர்களல்ல. அறிவு போதாது தயாராகவேண்டியவர்கள். காலம் பிடிக்கும் அதற்கு என்கிருர்கள். அந்தக் கட்சியாரோ இப்படி சொல்லிக்கொண்டே யிருந்தால் எப்படி தயாராவது எப்பொழுது தயாராவது. தயாராயிற்று. தேச க்ஷேமத்துக்கு வேண்டி வேலைகள் விரைவாய துடங்குவோம் என்கிருர்கள்.

திலகரும் 23-வது காங்கிரசும்.—இருகட்சியார்களின் கொள்கைகளின் பேதங்களைக் குறித்தோம். சென்ற இரண்டு வருஷகாலமாக துரைத்தனத்தார் நம் அபிப்பிராயங்களை கவனியாது, அவர்கள் யுக்தப்படியே ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் செய்வதும், செய்வது பிசுமயாயிருந்தபோதிலும், பொது ஜனேப்ஷ்டத்துக்கு விரோதமா யிருந்தபோதிலும், அதையே சாதிப்ப

தால் இராஜரீக விஷயங்களில் அநுபோகமுள்ளவர்க் களில் சிலர் துரைத்தனத்தில் நம்பிக்கை யிழந்தார்கள். இவர்களுக்குள் பிரமுகர் திலகர். துரைத்தனத்தாரை நம்மிஷ்டப்பிரகாரம் செய்யச்செய்வது மனுவாலும், கெஞ்சுவதாலுமல்ல, அவர்களை நாம் ஒதுங்கி நிற்பதா லும், பஹிஷ்காரத்தைப் பரவச்செய்வாதனும் என் றும், அதற்கு சாதனம் ஜனங்களிடம் விஷயங்களை உ ரைத்து அவர்களை நம்முடன் ஒத்துழைக்கச்செய்வதே என்றும், திலகரும் அவரின் சகாக்களும் பிரசங்கங்க ளாலும், பத்திரிகைகளில் எழுதுவதாலும், ஜனங்களி டம் உண்டாயிருக்கும் நவசக்தி பரவியிருப்பதால் இவ் ர்களைச் சேர்ந்தவர்கள் நாடு நன்மையடைய மார்க்கம் பஹிஷ்காரம், சுவராஜ்யம், சுதேசிபக்கல்வி, சுதேசியம் முதலிய பிரேரேபணைகளை காங்கிரஸில் கொண்டுவந்து தீர்மானங்களாக்குவது: அதற்கு சாதகம் திலகர் அக் கிராசனம் என்று 1907 வருஷாரம்ப முதல் முயற் சித்து வந்தார்கள். நாகப்பூரிலிருக்கும் திலகர் கட் சியார் காங்கிரஸ் பிரவேசகூட்டத்தில் திலகருக்கு தலை வஸ்தானம் கிடைக்கும்படி முயற்சித்தார்கள். இதை சில பிரமுகர்கள் விரும்பாதகால் நாகப்பூரில்கலகம் ஏற் பட்டது. அவர்கள் திலகர் தலைவஸ்தானத்துக்குச்கூறி ய ஆக்ஷேபனை நியாயமில்லாததும், விவேகமில்லாதது

மாயிருந்தது. அதிமிதவாதிகள் ஒன்றுசேர்ந்து மித வாதிகள் நிறைந்த இடமாகிய சூரத்துக்கு காங்கிரஸ் கூட்டத்தை மாற்றினார்கள். அங்கு ஒரு சபையில் ராஷ்விகாரிகோஷை தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். இந்த சபைக்குச் சென்றிருந்த திலகரும் கபார்தேயும் இந்த பிரேரேபணைக்கு அபிப்பிராயம்கொடுக்கவில்லை. திலகர் சில காலத்துக்குப் பின்னர் லஜபதிராய் சிறை மீட்கப்பட்டதும், கேசரியில் அவருக்கு மரியாதை செய்யத் தருணம் இதுதானென்றும், ஆகையால் அவருக்காக கோஷ் தம் ஸ்தானத்தைக் காலி செய்வது அவரின் பெருந் தன்மைக்கும், தயாள குணத்துக்கும் சரியானதென்றும் எழுதினார். அனேக இடங்களில் இதற்காக சபைகள்கூடி அந்தத் தீர்மானத்தைச் செய்தன. லஜபதிராய் கடைசியில் தமக்கு கோஷுக்கு போட்டியாய் நிற்க பிரியமில்லை என்று ஒரு கடிதம் எழுதினார். அத்துடன் இந்த ஓய்ச்சல் ஒழிந்தது. டாக்டர் கோஷ் அவர்கள் சட்ட சபையில் இராஜத் துரோகச் சட்டம் வாதிக்கப்படுங் காலத்தில் திலகரை சேர்ந்த அமிதவாதிகளைப்பற்றி இழிவாய்ப்பேசியதால், இவர்களுக்கு அவர் அக்கிராசனாதிபதியாயிருத்தல் விருப்பமில்லை. இருந்தாலும்நியாயவழி ஒன்றுமில்லாதிருந்ததால் இவர்கள் சும்மாயிருந்தார்கள். காங்கிரஸ் காரிய

தரிசிகளுள் ஒருவராகிய கோகலே பேசப்படவேண்டிய விஷயங்களுள் அமிதவாதக் கட்சியார் அத்தியாவசியமென்று நினைக்கும் தீர்மானங்களை விட்டுவிடவோ, அல்லது மாற்றவோ போகிறாரென்ற சமாசாரம் அவர்களுக் கேட்டவே அவர்கள் என்ன செய்வதென்று கலந்து பேசிக்கொண்டார்கள். திலகர் சுதேசியர்களின் கோட்பாடுகள் என்று ஒரு பிரசங்கம் செய்ததில் தம் கட்சியார் என்ன செய்யவேண்டுமென்றும் தம்மபிப்பிராயமென்னவென்றும் தெரிவித்தார். காங்கிரஸ் கூடிய மறு தினத்தில் திலகர் பேசப்படவேண்டிய விஷயக் குறிப்புகள் தமக்குக் கிடைத்ததும் தாம் ஒருபிரேரேபணைகொண்டுவரப்போகிறதாகவரவேற்புக்கமிட்டித் தலைவருக்கு ஒரு குறிப்பு எழுதினர். அதற்குப்பதில் இவருக்குக் கிடைக்கவில்லை. மறுபடியும் ஞாபகமூட்ட சீட்டு ஒன்று எழுதினர். அதற்கும் பதிலில்லை. சுரேந்திரநாத் பேசிமுடித்தபின் மேஜையண்டை திலகர் சென்றார். அவரை ஒரு வாலண்டியர் தடுத்தான். அவர் எப்படியோ மேஜையண்டை நின்றுகொண்டு பேச உத்திரவாகவேண்டுமென்றார்.

கோஷ்—'நீர் பிரேரேபணைக் கொண்டுவந்திருப்பது ஒழுங்குக்கு விரோதம்'.

திலகர்.—'ஐயா, தாங்கள் இன்னும் ஒழுங்குப் படி நியமனமாகவில்லையே!'

கோஷ்.—'நான்தான் அக்கிராசனாதிபதி. நீர் இனி பேசக்கூடாது. உமது இடத்தில்போய் உட்கார வேண்டும்.'

திலகர்.—'நான் இங்கிருக்கும் பிரதிநிதிகளிடம் கேட்கிறேன். அவர்கள் நியாயம் சொல்லட்டும். அதற்கிடையே இந்த சரீரம் அப்படியே தூக்கப்பட்டாலொழிய இந்த இடத்தைவிட்டு நகராது.'

இவ்வாதங்களிடையே கீழிருக்கும் பிரதிநிதிகளுக்குள் சண்டையுண்டாகி ஏகக் குழப்பமேற்பட்டது. எல்லாரும் மேடைக்கு ஓடினார்கள். திலகரைப் பஞ்சாப் பிரதிநிதி கையால் அடிபடாமல் காப்பாற்றினார். கடைசிவரை எல்லாமிதவாதிகள் தலைவர்கள் மேடையை விட்டு பின் கதவு வழியாய்ப் போகும்வரை திலகர் அங்கேயே நின்றார். காங்கிரஸ் இப்படி கலைய நேரிட்டதைப்பற்றி அவருக்கு மிக்க விசனம். மறுநாள் சுதேசியர்கள் கூட்டத்தில் காங்கிரஸ் நிலையைப்பற்றி ஒருபந்நியாசம் செய்தார்.

கோகலேயும் திலகரும்.—மஹாராஷ்டர இராஜ்பத்தின் புராதன இராஜதானியாகிய பூனா தான் அமிதவாதிகள் இருப்பிடமென்று பலர் எண்ணியிருந்தாலும் இராஜரீக எண்ணங்களிலும் வழிகளிலும் மாறுபாடு கொண்டுள்ள இருஜனத்தலைவர்கள் இருக்கும் நகரம். கோகலேயும்,திலகரும் பூனாப் பிராமணர்கள். கோகலே இங்கிலாந்திலிருந்தகாலத்தில் ஆங்கிலேயரே அவரை அவரின் பெருந்தன்மைக்காகவும், அடக்கத்துக்காகவும், விஷயங்க ளொவ்வொன்றிலும் அவருக்குள்ள விசேஷ ஞானத்துக்காகவும், ஒரு விஷயத்தை பிரஸ்தாபிப்பதில் அவரின் நயமான மாதிரிக்காகவும் புகழ்ந்திருக்கிறார்கள். இந்தியர்களோ அவரிடத்தில் விசேஷ மதிப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர் கல்வி விஷயத்திலும். பொது ஜன வாழ்விலும் உழைத்த உழைப்புகளால் இராஜாங்க ஏற்பாடுகளில் சிறந்த ஞானம் அவருக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. இராஜப்பிரதிநிதி சபையின் வரவு செலவுக்கணக்கு மெம்பர்களில் அவரை மெச்சிப் பேசாதவர்களில்லே. நமக்கு அவரின் சிரமங்களால் சில நன்மைகள் உண்டாயிருக்கின்றன. துரைத்தனத்தாரை அனுசரித்து அவர்கள் மூலியமாய் சீர்திருத்தம் செய்யப்படவேண்டுமென்பது அவரின் கொள்கை. இதற்காக சிலர் அவரிடம் குற்றம் காண்கிறார்கள்.

திலகரோ இவருக்கு நேர்விரோதமானவர். இராஜத்துரோகச் சட்டத்தின் தண்டனை எல்லையைக் கரை கண்டவர். அவருக்கு துரைத்தனத்தார் ஒருவரை நசுக்கவேண்டியிருந்தால் அவர்கள் வசம் எவ்வளவு ஆயுதங்களும் சட்டங்களுமிருக்கின்றனவென்று நன்ருய்த் தெரியும். இருந்தாலும் எவ்வளவோ கஷ்டங்களுக்குள்ளாளுலும் உயிருடனிருக்கிருர். மேற்குபாகத்தில் அவர்பெயர் பெரும்சக்தி. பயோனியர் பத்திரிகையானது அவர் புஸ்தகத்தை ஆராய்ந்து குறிப்பு எழுதினதில் 'பண்டிதர், சட்டவாதி, பத்திராசியர், கலகக்காரர். இத்தகைய சாமர்த்தியசாலியின் திறமைகள் துரைத்தனத்தார் அவநம்பிக்கைப்படும் விஷயங்களில் பிரயோகமாகின்றனவே' என்று புலம்புகிறது.

கோகலே அபிப்பிராயத்தைத்தாங்கி நிற்பவர்களை மிதவாதிகள், நிதானிகள், என்று தற்காலம் ஜனங்கள் வழங்கிவருகிருர்கள். திலகரின் அபிப்பிராயங் கொண்டவர்களை அமிதவாதிகள், சுதேசிகள் என்று ஜனங்கள் வழங்கிவருகிருர்கள். இருவர்களுக்கும் நோக்கம்

ஒன்றேயாயினும் அதையடைய அவரவர்கள் சொல்லும் மார்க்கங்கள் வெவ்வேறாயிருக்கின்றன.

ஜனத்தலைவ ஸ்தானத்துக்கு திலகர் தகுதியுடையரோ? தாய் தேசத்தின் நலத்தின் பொருட்டும், சகோதரர்களின் நன்மையின் பொருட்டாகவும், தம் சொந்த நலங்களையும் இன்பங்களையும் ஒதுக்கிவைத்து, 'கருமமேகண்ணாயினர்' என்ற சான்றோர் மொழிக்கொப்ப தமக்குண்டாகும் கஷ்டநிஷ்டூரங்களை கவனியாது, கருத்துச் சித்தியெறும் வரையில் கருமத்தினின்றும் தம் நோக்கத்தை நீக்காதவரே ஜனத்தலைவர்களாவார்கள். தேசபக்தியில் ஈடுபட்டு உய்யும் மார்கத்தைக் கைகொண்டவனுக்கு, சகோதரர்கள் அன்புக்கும் விசுவாசத்துக்கும் பாத்திரனாய் உயிர்வாழ்வதிலும், வாழ்க்கையிலடையும் பெரும் பயன் எது? திலகரின் அளவில்லாத கல்வியும் விடாமுயற்சியும், சலிப்பின்மையும், மனத்தளர்ச்சியின்மையும், அவரை சுதேசிகளுக்குபரமகுருவாகவும், தலைவராகவும் செய்துவிட்டது. ஜனங்களின் க்ஷேமத்துக்காக இவர் உழைத்ததில் இவருக் குண்டான கஷ்டங்கள் பல. நம் தேசத்தில் பத்திரிகா சுதந்தரத்துக்காக நடந்த போரில் ரணகாயம் பட்டு மிக்க நொந்தார். யாருக்காக இவ்வளவு கஷ்

டம் அவருக் குண்டாயிற்று? பிரமாதமான கஷ்டநிஷ் டூரங்களையும் மிக்க பொறுமையுடனும், சாமர்த்தியத் துடனும், மனதிடத்துடனும் அவர் எதிர்க்கவும், அவைகள் சூரிய கிரணங்கள்பட்ட பனிபோல் நீங்கின அக்கஷ்டங்களுக்கு மனம்குழையாமல் அவர் பொறுமையு டன் அடங்கினதை மெச்சாதவர்களெவரே? திலகர் தாம் இயற்றிய போரால் இராஜத்துரோகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு சிறையிலடைபட்டு, திருடன், கொலை பாதகன் முதலியவர்களுடன் ஒருவராய் கைகால்களில் விலங்குபூண்டு துன்புற்றது நமக்காகவும், நம் பாரதத் தாய்க்காகவுமல்லவா? இதனால் நம் நாட்டாரின் இரா ஜாங்கத்துறைக்கு ஒரு நூதன மார்க்க முண்டாகியது மன் னியில், அவர் வாழ்க்கையிலும் ஒரு விசேஷ மாறுதல் உண்டாயிற்று. இப்பொழுது ஒரு கேள்வி நம் பதிலை எதிர்பார்த்து நிற்கிறது. நமக்கும் நம்மை யாள்வோருக் கும் இனி பந்துத்வம் எப்படி முடியுமென்பதே அக்கே ள்வி. எக்காலத்திலாவது நாம் ஆள்வோருடன் சமத் துவம் பாராட்ட முடியுமோ? அல்லது சந்திரசூரியர்கள் இருக்கும் காலவரையில் நாம் தண்ணீர் இழுப்பவர்களா கவும் விறகுவெட்டுபர்களாகவும் இருந்துதான் தீரவேண்

டுமோ? இதை நாம் சாவதானமாயும் அமைதியாயும் யோசித்துத் தீர்மானிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதற்கு சரியான தீர்மானம் செய்பவர்எவரேனும் அவரன்றியார் நம் தலைவர்?

அமிதவாதக் கட்சித்தலைவர். திலகரை அமிதவாதிகள் தலைவராகக் கொண்டுழைத்து வருகிறார்கள். இவர் சென்ற வருஷம் ஆரம்பத்தில் அமிதவாதிகளின் கொள்கைகள்* (Tenets of the Extremists) என்றபிரசங்கத்தில் தெளிவாய் விஷயங்களை எடுத்துரைத்திருக்கிறார். இவருடன் சேர்ந்தவர்கள் கல்கத்தாபெபின் சந்தரபாலர் மத்தியமாகாணத்தைச்சேர்ந்த கபார்தே, பாரிசால் அஸ்வின்குமாரதத்தர்,சென்னைஎன். கே. இராமசுவாமிஐயர், பெபின்பாலர் சென்னையில் வந்துபிரசங்கம் செய்தகாலத்தில் சில மேதாவிகள் அவரையும் அவரைச் சேர்ந்தவர்களையும் இழிவுபடக் கூறினதில் "அமிதவாதிகள் யாரென்றால், பேராசைக்காரர்கள், வாழ்க்கையில் அபஜயமடைந்தவர்கள்,பள்ளிப்பேதைப்பிள்ளைகள்முதலியவர்

* இப்பிரசங்கம் மிஸ்டர் சி. சுப்பிரமணிய பாரதியால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு விலைக்கு விற்கப்படுகிறது.

களே". என்றார்கள். திலகர்போன்றவர்கள் வாழ்க்கையில் அபஜயமடைந்தவர்களா? பேராசைக்காரர்களா? திலகர் இருபது வருஷத்துக்குமுன் ஒரு சமயத்தில்தம்கருத்துக் களை எப்படி வெளியிட்டிருக்கிறார் கேளுங்கள். வேறெந்த இந்தியருக்கு அம்மாதிரி சொல்ல தைரியமிருந்தது? (Public Service Commission) சங்கத்தார் இவரை சாக்ஷியாக விசாரித்தபொழுது அவர் அபிப்பிராயங்கள் எப்படி இருக்கின்றன பாருங்கள். அவரை இழிவுபடுத் திக்கூறுபவர் இருந்த இடம்கூட அக்காலத்தில் தெரியாது. கீழ் நாம் குறிப்பவைகளால் இந்தியர்களைவிட ஆங்கிலே யர்கள் மேன்மையாயிருப்பது அவர்கள் இந்தியாவைகைப் பற்றின காரணமன்றி, இராஜாங்க நிருவாக மேன்மை யாலல்லவென்பது வெளியாகிறது. இந்துதேச சரித்திரம் படித்தவர்களுக்கு நம் தேசம் எப்படி அவர்கள் கைக் குள்ளானது என்பதை நாம்சொல்லவேண்டுவதனாவ சியம்.

திலகர் வாக்குமூலம்.

மிஸ்டர்ஸ்டேவர்ட்.—StatutoryCivil Sevice.—ஐப்பற்றி ஜனஅபிப்பிராயம் இன்னதென்பதை தயவுசெய்து சொல்வீரா

திலகர். இதுவும், (ஜனங்களின்) சுதந்திரத்தை பார்லிமெண்ட் சபையாரால் கொடுக்கபபட்டுள்ள குறைக்க ஏற்படும் யோசனைகளும் முழுவதும் வெறுக்கப்படுகின்றன. இந்நாட்டிலுத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்குமுன், நாட்டிலுள்ளாருக்கு முதலில் கொடுத்துவிட்டுப் பிறகு தான் அயலாருக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் நினைக்கிறேன்.

ஸ்.—அயலாரில் ஆங்கிலேயர்களுமொருவரோ ?

தி.—அவர்களை நான் இந்நாட்டாராகக் கொள்வதில்லை. துரைத்தனத்தாரின் முதல்கடமை, நாட்டிலுள்ளாருக்கு உத்தியோகம்கொடுப்பது. அயலாருக்கு உத்தியோகம் கொடுத்தால் தக்கன்முகாந்தரங்களிருக்கவேண்டும். அப்படிசெய்வதற்குஒரு அயலாருக்கு உத்தியோகம் கொடுக்கப்பட்டால்அதற்குக்காரணங்கள் போதியதாயும் சரியானதாயு மிருக்கவேண்டும்.

அமிதவாதிகள் பேராசைக்காரர்கள் என்று சொல்லப் பட்டதல்லவா? மே் திலகர் கொடுத்திருக்கும் மறுமொழிகள் அப்படி சொல்வோரின் வாயை அடக்கிவிடப் போதுமானது.

ஸ்.—ஆயின் ஒவ்வொரு ஆங்கிலேயன் உத்தியோகத்திலேற்படும்பொழுதெல்லாம் அதற்கு காரணம் காட்டவேண்டுமல்லவா.

தி.—இல்லை,பொதுவாகஆங்கிலேயன் மட்டுமல்ல எந்தவகுப்பாரை நியமிப்பதிலேயும் காரணம்குறிக்கவேண்டும்.இதைஆதாரமாகக்கொண்டுதான் நான் பேசுகிறேன்.

மிஸ்டர் நல்கார். ஒவ்வொருஐரோப்பியன் உத்தியோகத்தில் நியமிக்கப்படுவதிலும் காரணம்காட்டப்படவேண்டுமென்பது எனக்கு நன்றாய் விளங்கவில்லை.

தி.—நான் சொன்னதின் அர்த்தம் இதுதான். நாட்டிலுள்ள உத்தியோகத்துக்கு சுதந்தரமுடையவர் அந்நாட்டார்களே. இந்த வழிதப்பினால் வழிதப்புவோர் அப்படி செய்வதற்கு முகாந்தரம் சொல்லவேண்டுவதுஅவரின் பாரமாகிறது. தக்க முகாந்தரமில்லாமல் அயலானுக்குக் கொடுக்கமுடியாததலால், வெகு சிலவே அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும். (Covenant Service) முதலில் இங்கு ஆரம்பமானபொழுது ஜனங்கள் மேற்கத்திய கல்விப் பயிற்சி யில்லாதவர்களா யிருந்தார்கள். அவர்கள் இப்பொழுது அபிவிர்த்தி யடைந்திருக்கிறார்கள். அவர்களின் அபீஷ்டை நிறைவேற வேண்டும்.

ஸ்.—சுதேசிகளுக்குமுதல்சுதந்திரமென்றும்;ஒவ்வொருஅந்நியனுடைய உத்தியோகமும் சரியென்று ருசுப்படுத்த வேண்டுமோ ?

தி.—அயலார் எவராயிருந்தாலும் அதேநியாயம்தான்.

ஸ்.—இந்நாடு ஆங்கிலேயர் வசம் வந்தகாலம் நியாயம் கூறப்பட்டது, அது நியாயம்தானே?

தி.—ஆம். அப்படித்தான்.

ஸ்.—நியாம் கூறும்படி விடப்படவில்லே?

தி.—இல்லே.

ஸ்.—சுதேசிகள் ஐரோப்பியர்களுக்கு சமானமானவர்கள் என்று ருசுப்படுத்தவேண்டாமா?

தி.—அதைத்தான் நான் என்னுல் கூடியவரை சொன்னேனே.

மிஸ்டர் க்ராஸ்வைட்.—நீர்பட்டங்கள்பெற்றபொழுது உமக்கு வயது என்ன?

தி.—பி.ஏ.ப்பட்டம்19-ஆம்வயதிலும்எல்எல்.பி. ப்பட்டம் 21-ஆம் வயதிலும் பெற்றேன்.

க்.—ஆயின் நீர்சிவில்சர்விஸ் போட்டிப்பரிக்ஷைக்கு ஏன் போகவில்லே?

தி.—போட்டியாகப் போக எனக்கு கருத்து இல்லவேயில்லே.

கி.—இந்த இராஜதானியில் காங்கிரஸைச்சேர்ந்தவர் நீர். உமக்கு எந்தபாகத்தில் வேலை கொடுக்கப்படவேண்டும்?

தி.—எனக்கு துரைத்தனத்தார் கீழ் ஒருத்தியோகமும் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று பிரியமில்லை. நான் வாதிப்பதெல்லாம் சமயம் வாய்த்த பொழுதெல்லாம் சுதேசிகள் நியமிக்கப்படவேண்டுமென்றும் இராஜாங்க நிருவாகத்தில் சுதேசிகளுக்கு சகல சுதந்திரமும் வேண்டுமென்பதே,

இதைத் திலகர் அவர் காங்கிரஸில் சேர்வதற்கு முன்னமேயே சொல்லியிருக்கிறார். அவர் வாழ்க்கையில்அபஜயமடைந்தவர். ஏன் ? சர்க்காரில் தனக்காக ஒரு வேலையும் வேண்டாமென்றாரல்லவா?

சுதேசிகளின் சித்தாந்தங்கள்.

இப்பிரசங்கம் காங்கிரஸ் கூட்டத்திற்குவந்த 3000 பிரதிநிதிகள் முன் டிசம்பர் மீ 23-ம்தேதியில் திலகரால் செய்யப்பட்டது:—

“நாங்கள் இந்திய ஜன மகாநாட்டை பிளவு செய்ய வந்தவர்களல்ல. தனியான மகாநாட்டைக் கூட்டுவது. எங்களிஷ்டமல்ல. நாங்கள் விரும்புவதெல்லாமொன்றே

மகாநாடானதுபின் நோக்கிச் செல்லக்கூடாதென்பதே. நான் சத்தியமாய் சொல்கிறேன். காலத்துக்குத் தகுந்த மாதிரி மகாநாடு நடக்கிறதைக் காணவேண்டுவது எங்கள் நோக்கம். நாங்கள் அதுபின்னுக்குப் போகப் பார்க்க சகிக்கமாட்டோம். எங்கள்நோக்கம் பிசகாய் வியாக்கியானம் செய்யப்படுகின்றது. இந்தப்புதிய கட்சி முயற்சிகள் அபிவிர்த்தியைத் தடுக்கிறதென்று சொல்லிக்கொள்ளப் படுகிறது, பிசகு. எங்கள் யோசனை அழிவுண்டாக்குவதன்று. மகாநாடு விருத்தியடைவதில் முயற்சிப்பதே எங்களெண்ணம். காலம்மாறிக்கொண்டு வருகிறது, ஆகையினால் அதற்குத் தகுந்த சில மாறுதல்களுக்காக நாங்கள் பிரியப் படுகிறோம்.

எங்கள் நோக்கம் சுயராஜ்யம். * இது எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் சித்திபெறலாமோ, அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் எங்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டும். இதை நீங்கள் நன்றாயறியவேண்டும். ராசபுரியானது என்ன சிலவானாலும் தாங்கயியைந்த பொழுதும் சூரத்துக்கு மகாநாட்டை இழுத்தவர்கள், மகாநாட்டையும் பின்னுக்கிழுக்கப்பாக்

இதை திலகர் விஸ்தரிக்கிறார் பக்கம்.

கிறார்கள். இந்த செல்வக் கட்சியாரின் முயற்சி எங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. இக்கட்சியார் புதிதாகக் கிளம்பியிருக்கும் முளையை இளமையிலேயே கிள்ளிவிடப்பார்க்கிறார்கள். ஆகையினாலேதான் பஹிஷ்காரம் சுயராஜ்யம் இவ்விரண்டைப்பற்றிய தீர்மானங்களை நீக்கப்பார்க்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பகிரங்கமாய் பஹிஷ்காரத்தைச் சொல்வதிலும், போதிப்பதிலும் பிரியமில்லை. அவர்களுக்கு மனதிடம் கிடையாது. அவர்களுக்கு பஹிஷ்காரம் என்றவார்த்தையே பிடிக்கவில்லை. அவர்கள்சுதேசத்தைவிரும்புகிறார்கள். நீங்கள் அதை விரும்புகிறவர்களானால் பயப்படாதேயுங்கள். பயங்காளியாயிராதேயுங்கள் நீங்கள் சுதேசியத்தைக் கைக்கொண்டால், விதேசியசாமான்களை விலக்கவேண்டுவது அவசியமாகிறது. அந்நிய சரக்கு விலக்கில்லாமல்சுதேசியத்தைக் கைக்கொள்வது எப்படி? சுதேசியத்தை ஒத்துக்கொண்டால் பஹிஷ்காரத்தையும் ஒத்துக்கொள்ளுங்கள். நாங்கள் வேண்டுவது இதுவே. உங்களுக்கு செய்ய பிரியமில்லாததைச் சொல்லவே வேண்டாம். ஆனால் சொல்வதைமட்டும் செய்யுங்கள், வாக்கு பரிபாலனம் மட்டும் செய்யுங்கள். இதைத்தான் நாங்கள் உங்களிடம் எதிர்பார்க்கிறோம்.

எங்கள் சண்டையெல்லாம் மனிதர்களுக்காகவல்ல. அக்கிராசனதிபதி தேர்ந்தெடுப்பதற்காகவல்ல. நாங்கள் வேண்டுவது பின்னை எதுவெனில், உறுதியானகொள்கைகளுடையமனிதரே வாழும் இரண்டு கொள்கைகளுக்கும். (1) பயமின்றி சரியென்று தோன்றுவதைச்செய்கல். (2) செய் ஆனல்துரைத்தாரின் வெறுப்புண்டாகாமல் பார்த்துக்கொள். நான் எந்தக்கட்சியைச் சேர்ந்தவன், என்றால் எந்தக்கட்சியார் தாங்கள் சரியானது என்று நினைக்கிறார்களோ, அதை துரைத்தனத்தார் விரும்பினாலும் சரி, வெறுத்தாலும்சரி, செய்கிறார்களோ, அந்தக்கட்சியைசேர்ந்தவன். (எங்களிடம் விருப்பம் வெறுப்பு என்பது கேள்வியேயல்ல.) எங்கள் கடமைகளை எங்களுக்காகவும், நாட்டுக்காகவும், செய்யவிருப்பமுடையோம். கடமை நெறியில் நடப்பதால் நாங்கள் நியாயமான அதிகாரத்துக்கு அஞ்சவேண்டுவதில்லை. அதிகாரம் எவ்வளவு உன்னதமானதாயிருக்கட்டும். எங்களுக்கு பிச்சை யெடுக்கும் வழி பிடிக்கவில்லை. ஏனெனில் இந்த வழியால் நாம் விரும்பும் பயன் கிட்டாது. ஆனல் அவ்வழி நம்மைக் கெடுத்துவிடுமென்பது அநுபவத்தில் தெரியவந்துளது. இந்தவழியைக் கைக்கொண்ட பங்காள யௌவனர்கள் அனேகர்

குட்டிப்பட்டிருக்கிறார்கள்.மார்லியும் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களும் நமக்குள் சச்சரவுண்டாக்கி நம்மைப் பிரித்துவிடப் பார்க்கிறார்கள். அவர்கள் நம்மை மிதவாதிகளுடன் சேரும்படி சொல்கிறார்கள். இதைச்செய்ய நாம் தயாராயிருக்கிறோமா? நாம் முன்வைத்தஅடியைப் பின்வாங்குவது மௌட்டிகமாகும்,முன்யோசனை யின்மையாகும். கல்கத்தாவில் சென்றவருடம் அரும் பெரும் கிழவனார் தாதாபாய் நாரோஜி சுயராஜ்யக் கொடியைப் பிரித்துவிட்டார். இதுதான் நம் இலக்ஷ்யம். நாம் இந்தத்திட்டானத்திலிருந்துவிலகுவோமானால் அவர் நம்மைப்பற்றி என்ன சொல்வார்? நாம்தேசத் துரோகிகளாவோம். நம் அடைய விரும்புவது இராஜரீக மறுவாழ்க்கை. இந்த இலக்ஷயத்தினின்றும் மகாநாட்டை பின்னிழுத்துச் செல்ல ஒருவனுக்கும் அதிகாரம் கிடையாது. இந்தப் பின்னிழுத்துச் செல்லும் முயற்சியில் உங்கள் நகரம் சம்பந்தப்படாமல் காப்பது உங்கள் கடமையாகும். நாம் அபிவிருத்தி முகம்தான் காட்டாமல் போனால்துலைந்துபோகிறது. நாம் பின்னோக்கிச் செல்லாமலிருக்கவாவது நம் சந்திக்கியன்றமட்டில் முயற்சிக்க வேணடாமா? மார்லியும் அவருடன் லண்டன் டைம்ஸ் பத்திரிகையும் இந்தி

யாவுக்கு சுயராஜ்யம் முயற்கொம்பு என்கிறது. மார்லிக்கும், ஆங்கிலோ இந்தியர்களுக்கும் அபாரமானது நமக்கு சாத்தியமானதாகலாம். ஏனெனில் நம் அக்கரைகளும் காலதேச வர்த்தமானங்களும் வெவ்வேறானவை, சுயராஜ்ய இலக்ஷயம்கிரக்ஷாகுக்ஷியும் தெரியக்கூடியதான உத்தேசம். நம் பல இலக்ஷயங்கள் எல்லாம் இப்பொழுது புனிதமானதும் தனிமையானதுமான சுயராஜ்யத்தில் ஒன்றுயிருக்கின்றன. "ஜனங்களுக்காக அரசாங்கம், ஜனங்களால் நடத்தப்படவேண்டும்." என்பதுதான் சுயராஜ்யம்.

நாங்கள் வந்திருப்பது மிதவாதிகளை திக்கு முக்கடையச் செய்வதற்கல்ல. மகாநாடு பின்னேக்கிச் செல்லவிடாமல் பாதுகாக்கத் துணிந்துள்ளோம். இதில் கடவுள் கடாக்ஷத்தால் ஜயமடைவோம். ஜயத்தில் எனக்கு நம்பிக்கை யிருக்கிறது. ஏனெனில் நாம் தொடங்கியிருப்பது கிரமமான நெறி. எவனுகட்டும், செல்வவானே வறியனே, அபிவிருத்தியைத் தடுக்க அவனால் முடியாதகாரியம். இதுவே எங்கள் இலக்ஷயம். சிறியவர்களுடையது மிதுவே, பெரியவர்கள் சிறியவர்களின் ஆவே

சத்தையும் ஊக்கத்தையும் அமுக்காதிருப்பது அவர்களின் கடமையாகும். அவர்களை எல்லை கடந்து செல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள். அவைகளை அடக்க முயலாதேயுங்கள். மிதவாதிகள் பஹிஷ்கார வார்த்தையைக் கண்டு பயமுறுகிறார்கள். ஆனாலோ அச்செய்கையைப் பற்றி பயப்படுகிறதில்லை. இருகக்ஷியாரின் உணர்ச்சியும் ஒன்று. நாட்டிக்கு புதிய உயிர் சுதேசியமும் பஹிஷ்காரமும்கொடுத்திருக்கிறது. இராஜாங்கத்துக்கடங்கியுள்ள ஜாதியார் கைக்கொள்ள வேண்டுவது பஹிஷ்காரமென்னும் ஆயுதமே. இந்த ஆயுதங்கொண்டே அடிமைத்தனத்தை துவம்சம் செய்யவேண்டும்.

திரான்ஸ்வாலில் வசிக்கும் இந்தியர்களைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள். அவர்கள் இங்கிலாந்தரசன் குடிகள்போல்நடத்தப்படுகிறதில்லை. ஆனாலோநாம்இராஜாங்கத்தின் அவயவங்களாக இருக்கச் சொல்லப்படுகிறோம். இராஜாங்கத்தினடிமைகளாக இருக்கமாட்டோம். நாங்கள்எப்படியிருக்கவேண்டுமென்றால்,இந்தியாவிலும் இராஜ்யத்தின்எல்லா பாகங்களிலும் வெள்ளையர்களுக்கு சரிசமானமுள்ளவர்களாய் அல்லது சிநேகர்களாயிருக்க

விரும்புகிறேம். திரான்ஸ்வால் துரைத்தனத்தார் இந்தியர்கள்மேல் ஜாயா என்ற வரியை சுமத்தி யிருக்கிறார்கள். இந்தியர்களுள் 7,000 பேர்வழிகள் இந்த அநீதமானசட்டத்துக்குக்கீழ்ப்படிந்துநடப்பதில்லை என்றுதீர்மானஞ்செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். 400 பேர்வளிகள் தேசத்துரோகிகளாய் சட்டத்தை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த 7,000 ஜனங்களின் மனோதிடத்தை நீங்கள் மெச்சுகிறீர்களல்லவா? மகாநாடானது இதைமெச்சுகிறது. மிதவாதிக்கட்சியாரும் மெச்சுகிறார்கள். தீர்மானங்களுள் இதுவும் ஒன்று. இந்த இந்தியர்களின் நடத்தைசரியென்றுநீங்கள் சொன்னால் நீங்கள் பஹிஷ்காரத்தையும் சரியென்று சொல்லவேண்டுவதில்லை. ஏனெனில் அவர்கள்என்னசெய்திருக்கிறார்கள்,அநியாயமான அந்நியரின்சட்டத்தை பஹிஷ்காரம் செய்திருக்கிறார்கள்.இது அக்கிரமமானதன்று. மிதவாதிகள் துரைத்தனத்தாருக்கு திருப்தியுண்டாக்கபிரியமில்லாதவர்கள். இந்த விஷயத்தில் எனக்கு திருப்தியே. ஆனாலோ அப்படியில்லை, அவர்கள் துரைத்தனத்தாருக்குப் பயப்படுகிறார்கள், அது புருஷத்தன்மையன்று. கஷ்டங்களை எதிர்க்கத்தயாராயில்லையே! நீங்கள் சும்மாயாவதிருங்கள்.எங்களைபின்னேக்கி

செல்லச் சொல்லாதேயுங்கள். உங்களை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். சென்ற இரண்டு காங்கிரஸ்களால் எங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கும் இலக்ஷ்யங்களைத் தடுக்காதேயுங்கள். ஒருதுரைத்தனத்தில் குடிகளின் பேச்சு அம்பலச் சொல்லாயின், பஹிஷ்காரம்தான் மிக்க உபயோகமானது. சூரத்மகாஜனங்கள் எங்கள் முயற்சிகளில் எங்களுக்குத் துணையிருந்து உதவி புரியும்படி கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது சுயராஜ்யம், பரிஷ்காரம் இரண்டையும்பற்றிச்சொல்லியாயிற்று. மூன்றாவது இலக்ஷயத்துக்கு இப்பொழுது வருகிறேன். சுதேசிபக்கல்வி. இதைப்பற்றி தீர்மானம சென்ற வருஷம் செய்யப்படவில்லையா? சூரத் வரவேற்புக்கமிட்டியார் அதை தீர்மானங்களுள் சேர்ப்பது உசிதமல்லவென்று நினைக்கிறார்கள் போலும். கடந்த ஏப்ரல் மீ த்தில் நடந்த கான்பரன்சில் இது பேசப்படவில்லை, விலக்கப்பட்டது. ஏனெனில் சில பேராண்மைக் காரர்களுக்கு இது பிடிக்கவில்லை. அவர்கள் சுயேச்சையாய் செய்துள்ளதுபோல் நான்செய்வதில் எனக்குப் பிரியமில்லை, நாம் விஷய ஆலோசனை சபையார்

முன்னும், பிரதிநிதிகள் மூன்னும் இந்தத்தீர்மானத்தை வைத்துப்பார்ப்போம். பிரதானமாய் மகாநாட்டுககு பக்திவிசுவாச முடையவர்கள் நாங்கள். இந்த பக்தி விசுவாசத்தைக்காட்டுவதில் எங்கள்சொந்த அக்கரைகள் இடையே வரின் அதை அப்புறப்படுத்தி வைப்போம். இது ஆசாமியைப்பொருந்தியதன்று. ஒருவன் எவவளவு உன்னத ஸ்திதி வந்தனுயினும் சரிதய, மகாநாடு மூலியமாய் மரியாதை அவனுக்கு ஏற்படக்கூடாது. இது எல்லாம் அபிவிருத்தியின் பொருட்டாகியபோரே. இதனல் மனஸ்தாபங்களும் இடையூறுகளும் இருந்தே தீரும். ஆயினும் நாம் ஒன்று கவனிக்கவேண்டும், இதுமேல் நோக்கிசெல்வதைத்தடுக்கும்படியாய் இடையூறுகள் ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். நம் காரியங்களுக்கு எல்லை யில்லாமல் போகவில்லை. நாம் வேண்டுவது சர்வசம்மதமே. அது இல்லையேல் தீர்மானம் பெரும்பான்மையரால் ஒத்துககொள்ளப்படட்டும். ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டபின் தீர்மானங்களுள் ஒன்ருகட்டும். இதைமாற்ற அக்கிராசனுதிபதிக்கும் சுதந்திரம் கிடையாது. மகாநாட்டில் தீர்மானிக்கப்பட்ட விஷயமானது, அதைச் சேர்ந்த எல்லோராலும் ஒத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும், நிவர்த்தியில்லை. அவர்களுக்கு அது பிடிததாலும் சரி,

பிடியாவிட்டாலும் சரி. அங்கே சோதாத்தனம் ஒன்றும் கூடாது. நாம் இங்குச் சண்டை செய்ய வந்திருப்பதாக சிலர் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் ஒழுங்காய் வாதாட வந்திருக்கிறோம். பக்தி விசுவாசத்துடன் வாதாடுவோம். எங்கள் எதிரிகள் பெருந்தன்மையாய் நடந்தாலும் சரியே, இல்லாவிடினும் சரியே, நாங்கள் மாத்திரம் அத்துமீறி நடக்கமாட்டோம். நம் எதிரிகள் தோல்விக்கு பயந்து சோதாத்தனத்தை உண்டாக்குகிறார்கள். நாம் போரிடுவது அந்நியராகிய உஸ்திமோகஸ்தர்களுடனல்லவா? அப்படியிருக்க செல்வகட்சியார் நம்மவரின் சுயேச்சா அதிகாரத்தை யேன் சும்மாவிடவேண்டும்?

ஆகையினுலே காங்கிரஸில் செல்வக்கட்சிக் காரரின் செல்வாக்கைத் தடுக்கவேண்டும். நாட்டாரெல்லாராலும் ஏற்பட்டது காங்கிரஸ். ஆகையாலே ஜனங்களின் அபிப்பிராயம் தலைதூக்கி நிற்கவேணும். எவனுகட்டும் பணக்காரனே, எளியனே, காங்கிரஸின் நோக்கத்தை அவனிஷ்டப்படி சொல்ல நீங்கள் விடக்கூடாது. நீங்கள் முன்னோக்கிச்செல்லாவிட்டாலும், பின்னோக்கிச் செல்லாதேயுங்கள். நம் இலக்ஷ்யம் கைகூடக்கூடியதே.

நம் இலக்ஷ்யத்தை நாம் விடக்கூடாது. மிதவாதிகளின் யுக்தி நாசமுகமாயிருக்கிறது. நீங்கள் அதன்படி நடக்கக்கூடாது. நாம் முன் நோக்கி அபிவிர்த்தி யடைய வேண்டும். மறுபடியும் நீங்கள்—மராட்டியர்களே! குஜராத்தியர்களே!—செல்வக்கட்சிக் காரர்களின் மிரட்டுகளுக்குப் பயப்படாதேயுங்கள். அஞ்சாதேயுங்கள். நமக்கு ஜயம் உறுதி. (வந்தேமாதரம்.)

திலகரின் சுயராஜ்யம்.—* நேவின்சனிடம் பின்வருமாறு திலகர் சொன்னார்:—"பிரிடிஷ் அரசாட்சியை சடுதியில் முழுவதிலும் நீக்கிவிடவேண்டுமென்கிற ஒரு சிறியகட்சியிருப்பதுண்மையே. இதைப்பற்றி எங்களுக்கு சம்மதமில்லை. சமீபத்தில் அது அசாத்தியம். ஒற்றுமையின்றி, நாம்இஷ்டப்பட்டாலும்பிரிடிஷ்ஆட்சியை அசைக்க நம்மால் கூடாது. இத்தகைய எண்ணங்களையெல்லாம் அனேக காலங்களுக்குப் பின் யோசித்துக்கொள்ளலாம். பிரிடிஷ் ஆட்சியைத் துலைப்பது அல்ல எங்கள் நோக்கம். ஆயின் இந்நாட்டின் ஆட்சியில் அதிகமாய்க்கலத்தலைவிரும்புகிறோம்.பிரிடிஷார் அதிகாரத்துக்குட்

* Special correspondent of the Daily chronicle who recently toured in India.

பட்டு இருக்கும் குடியேற்று நாட்டுகளுக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கும் சுயராஜ்யம் கிடைத்தால் எங்களுக்குப் போதுமானது. சீமையி லாட்சியானது 50, 60 அங்கத் தினர்களடங்கிய ஒரு சபைபால் நடத்தப்படவேண்டும். அங்கத்தினர்கள் முதலில் துரைத்தனத்தாரால் தேர்ந் தெடுக்கப்படலாம். நாளாவர்த்தியில் படிப்பு அதிகரிக்க வும் ஜனங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் படவேண்டும்."

இப்படி திலகர் தம் சம்பாஷணையில் சொன்னதாக நெவின்சன் நவம்பர் 7ௗ டேயிலிக்ரானிகள் என்ற பத் பத்திரிகையி லெழுதினர். மேலும் அவர் எழுதுகிறார். "நான் திலகர் மிதவாதத்தால் என்னை ஏமாத்துகிறாரெ ன்று நினைப்பதற்கில்லை. நான் யதேச்சையால் மாராட்ட ப்பத்திரிகை 20, 30 பிரதிகளைப் படித்துப்பார்த்தேன் இதைவிடவேறு இலக்ஷயம் அவைகளில் நான் காண வில்லை."

சத்திய நோக்கம்.

"இந்த இலக்ஷயமும் சமீபத்திலில்லை. அனேக தலை முறைகளுக்குப்பின்னால் சாத்தியம். நாங்கள் இப்பொழுது உடனே செய்ய உத்தேசித்திருப்பது செல்வக்கட்சியா

ரை நெருக்குவதே. அவர்கள் சரியில்லை என்றுஉணரும் படி செய்வதே. சமீபத்தில் நம் பிரிடிஷ் அதிகாரிகளின் மாதிரிகளும் வழிகளும் கெட்டுப் போய்விட்டது. பெருந்தன்மைவாய்ந்த எல்பின்சன்டன்போல் அவர்கள் எங்களுக்கு சுதந்தரப்பயிற்சி கொடுப்பதைப் பற்றிய பேச்சை நிறுத்திவிட்டார்கள். லண்டன் டைம்ஸ் பத்திரிகை சொல்வதை இங்கிலீஷ் சரித்திரம் போன்றவைகளில் பயிற்சி நிறுத்தப்படவேண்டுமென்று ஒத்துப்பாடுகிறார்கள். ஏனெனில் சுதந்திரத்தைப் பற்றி ஏதாவது சுதேசிகளுக்குக் கற்பிப்பது அனர்த்தம். தற்காலத்தில் இராஜாங்க நிபுணர்கள் ரோமிய இராஜ்யத்தை இலக்ஷ்யமாக வைத்து வாதாடுகிறார்கள். அந்த இராஜ்யம் சீர்குலைந்தது அதன் மாகாணங்களிலுள்ள குடிகளுக்கு அவர்களுக்குரிய சுதந்தரம் கொடுத்ததால் என்று ஆக்ஸ்போர்ட் சரித்திரப்பிள்ளைகள் பிசகாய் கூறுவதொப்பக் கூறுகிறார்கள். ருஷிய துரைத்தனத்தைப்பற்றிமிக்க அவமதித்துக் கூறப்படுகிறது. ஆயினும் ருஷியாவும்கூட அதன் பெருமையும் விருத்தியும் ஓங்கிவளர முயல்கிறது. எங்கள் ஆங்கிலோ இந்திய துரைத்தனமோ எப்படி என்பது தெரிந்ததே. இது சொந்த நாடன்று. எவ்

வளமோ தூரத்திலுள்ளது. இதைப்பற்றிய சமாசாரங்களே வெவ்வேறு. எங்கள் துரைத்தனம் அந்நியர் கையிலிருக்கிறது. நான் பிரத்தியேகமாய் ஒருவரையும் குறிப்பாய் தூஷிப்பதில்லை. ஆயின் இந்த ஆட்சிமுறை சகிக்க முடியாததென்று."

செல்வங்கட்சிக்காரரை நெருக்குதல்.

"வறுமையால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்நாட்டினின்று 30,000,000 பவுன்கள் வருஷாவருஷம் இங்கிலாண்டிற்கு வாரிக்கொண்டு போகப்படுகின்றன. ஆங்கிலேயர் தங்கள் நன்மைக்காக இந்தியாவிலிருந்த புராதனகைத்தொழில்களையும்வியாபாரத்தையும்அழித்துவிட்டார்கள் ஜனங்கள் எல்லாரும் பஞ்சத்தாலும், பெருவாரிநோயாலும் துன்பத்திலாழ்ந் திருக்கிறார்கள். நாங்கள் செய்ய வேண்டிய காரியம் அங்கிருக்கும் ஆங்கிலேயர்கள்இதை அறியும்படி செய்வதே. எங்களுக்கும் மிதவாதிகளுக்கும் பேதம் இதைச்செய்வதில் நாங்கள் கொள்ளும் அபிப்பிராய பேதங்களே. பிரதிநிதிகளை அனுப்புவதாலும், பத்திரிகை யொன்றை ஆதரிப்பதாலும், எங்கள் காரியத்தை நியாயங்கூறி வாதிப்பதாலும் பிரிடிஷாரின்

நல்ல அபிப்பிராயத்தை வெல்லவேண்டுமென்றிருக்கிறார்கள். நாங்களெல்லாம் இப்படி செய்வதால் நன்மையுண்டாகுமென்ற நம்பிக்கை யிழந்து சிலகாலமாயிற்று. இங்கிலாந்தில்கூட பெரும்பான்மையான ஜனங்கள் இந்தியாவைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியாதவர்களாயும், தெரிந்துகொள்ள சிரத்தை யில்லாதவர்களாயு மிருக்கிறார்கள். இங்கிருந்து உபகாரச்சம்பளம்பெற்று சுகஜீவிகளாயிருக்கும் ஆங்கிலோ இந்தியர்கள் எக்காலத்திலும் எங்களுக்கு சத்துருக்களா யிருக்கிறார்கள். சில்காலத்துக்குமுன் லார்ட்க்ரோமர் இந்தியாவின் அபிப்பிராயம் அபிப்பிராயமல்ல அதை ஒருபொருட்டாக பாவிக்கவேண்டுவதில்லை யென்றார். அவரின் நம்பிக்கை லிபரல் கட்சியார் டிபார்ட்மெண்ட்தலைவர்களை ஆதிரிப்பார்க ளென்பதே. சென்றவருடத்திய (1906) சமாசாரங்கள் இதன் உண்மையை வெளிப்படையாய்க் காட்டுகின்றன."

எங்கள் மார்க்கங்களும் ஒற்றுமையும்.

"எங்கள் எண்ணங்கள் இப்படிநிறைவேறுவதில்லையாதலால் அமிதவாதிகளாகிய நாங்கள் வேறுவழி தேடுகிறோம். அபிப்பிராய பேதம் சகஜம்தானே. வாலிபர்

கள் எங்கள் கக்ஷியைச் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். எங்கள் கொள்கை 'தற்சார்பு' பிச்சைகேட்பதல்ல. சுதேசிய முயற்சியன்றியில் பஹிஷ்காரத்தையும் சுயேச்சையாய் நிர்பந்தத்துக்குட்படாது கையாளுகிறோம்.

"நாங்கள் அந்நிய சரக்குகளை வாங்குவதினின்றுகட்டாயமாய்ஜனங்களைத்தடுத்தலை நாங்கள்விரும்புவதில்லை. இராஜத்துரோக சட்டம்போன்றவைகளை நாங்கள் கவனிக்கவேமாட்டோம். எங்களுக்கிதனால் என்ன நேரிட்டாலும்அக்கரையில்லை. எங்களில் 3000, 4000 ஆசாமிகளை ஒரே சமயத்தில் சிறை பிடிப்பது ஆங்கில உத்தியோகஸ்தர்களை திக்குமுக்கடையச் செய்யும் துரைத்தனம் நடத்தலுக்கு இடஞ்சல் செய்வதாலும், வியாபாரத்தை வேறுவழியில் திருப்புவதாலும் எங்களுக்குச் செய்யப்பட்டிருக்கும் அநியாயங்களுக்கு இங்கிலாந்தின் கவனத்தை செலுத்தும்படி செய்வோம். ரயில்களாலும், இராஜாங்க பாலனையாலும், கல்வியாலும்—நாங்கள் நினைக்காதபலவழிகளில் இங்கிலாந்து எங்களுக்குள்ஒற்றுமையைஉண்டாக்கிவிட்டது. அவர்கள் எங்களைநசுக்கவும் கசக்கவும் எங்களுக்கு ஐக்கியம் அதிகப்படுகிறது. எங்கள் நோக்கம் சில தலைமுறைகளுக்குப் பின்தான் பூர்த்தியாய்

நிறைவேறும். ஆயின் எங்கள் முன்பிரமாதமான (இலக்ஷ்யம்) இருக்கிறது. அதினின்றும் எங்கள் கண்களை அப்புறப்படுத்தோம்.

திலகரின் பாஷாநடை.—நடையை அவர் புஸ்தகங்கள் பத்திரிகைகளில் எழுதும் வியாசங்கள், பிரசங்கங்கள், முதலியவைகளிலிருந்து நாமறிந்து கொள்ளலாம். அவர் முக்கியமான ஒரு கொள்கையைக் கொண்டவர். சிலர் சொல்லும் அல்லது எழுதும் மாதிரியை மட்டும் அதிகமாய் கவனிப்பதும், சொல்லும் அல்லது எழுதும் சமாசாரத்தை சாதாரணமாய் கவனிப்பதுமா யிருக்கிறார்கள். வேறு சிலரோ சமாசாரத்தின்மேல் கவனத்தை முழுவதும் செலுத்துகிறார்கள்; சொல்லும் மாதிரி அவர்களுக்கு அக்கரையில்லை. திலகர் பின் வகுப்பாரைச் சேர்ந்தவர். அவருக்கு வேண்டியதெல்லாம் அவர்சொல்வது வெள்ளையாய் பலரும் அறிந்து கொள்ளக்கூடியதாயும், ஒரு அர்த்தமுள்ளதாயும் இருக்கவேண்டுமென்பதே. சிலர் இரண்டர்த்தம் கொள்ளக்கூடியதாய் சமத்காரமாய்ப் பேசுவது வழக்கம். தமிழ் இலக்கணத்தில் கூறப்பட்டிருக்கும் சுருங்கச்சொல்லல், போன்ற பத்து இலக்ஷணங்கள் இவரிடத்தில் காணலாம்.

இவர்கருத்தும் விசேஷ நடைக்காரர்கள் புகழவேண்டுமென்பதல்ல. தாம் சொல்வதைக் கேட்பவர்களுக்கு தாம் சொல்வது சரியாய் அர்த்தமாய் அவர்கள் மனதில் நன்குபதியவேண்டுமென்பதுதான். சிவாஜி கொண்டாட்டகாலத்தில் சென்றவருஷம் அவர்பேசின பேச்சைப் படிக்கப்படிக்கசலிக்கிறதில்லை. அதில் ஒருவாக்கியமும் அடுத்த வாக்கியமும் சங்கலி போட்டுக் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. திலகர் சொல்வதையோ பேசுவதையோ அரை குறையாய்ப்படிப்பதில் பிரயோஜனமே கிடையாது. அவரின் அபிப்பிராயம் சரியாக வெளியாகாது. அவரிடம் நளினரசமே கிடையாது. நளினரசத்துக்கும் அவருக்கும் அதிகதூரம்.

சிவாஜிக் கொண்டாட்டம்.

சென்ற வருஷம் (1907) திலகர் அந்த சமயத்தில் மராத்தி பாஷையில் பேசிய பேச்சின் சாராம்சம் ஆங்கிலப்பத்திரிகையாகிய மராட்டாவில் வெளியானதிலிருந்து ஒரு பாகத்தை வெளிப்படுத்துகிறோம். இதிலிருந்து அவர் நடை முதலானவற்றை நாம் நன்கு அறிந்துகொள்ளலாம்.

"இந்த வருஷம் நாம் கொண்டாடுவது 11-வது முறையாகும். இரண்டாம் கொண்டாட்டம் நடந்தபின் இந்தசிவாஜிஸ்தாபனம் பயங்கரமான ஊழிக்காற்றில் உழன்றது. தெய்வ சங்கல்பத்தாலும் கருணையாலும் அதனால் பேராபத்து நேர்ந்தும் அது அத்துடன் ஒழிந்துபோகாமலிருக்கிறது. இந்த வருஷத்தில் கலவரம் ஏற்படும் என்ற பயம் பலமாயிருந்தது. இல்லையோ இவ்வுற்சவத்தின் காரணத்தை தப்பெண்ணங்கள் சொல்லிக்கெடுக்கமுயற்சிகள் இருக்குமென்றிருந்தோம். துஷ்டர்களின் நோக்கம் ஜனங்களின் புத்தியினால் நிறைவேறாது போனதைப்பற்றி எனக்குச் சந்தோஷமே. இதுபோன்ற உற்சவங்களின் கருத்து கலவரத்தை உண்டுபண்ணவல்லவென்று இவ்வளவு காலத்துக்குப் பின்னும் துரைத்தனத்தார் அறியாதிருப்பதானது விசனிக்கத்தக்கதே. காரணமில்லாத சந்தேகமானது அவர்கள்மனதைக் கவர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்தக்கூட்டத்தில் தப்பறிபவர்களும், பத்திரிகைக்குக்குறிப்பு எழுதுவோரும் விஷயம் சேர்ப்போரும் 10, 12 பேர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இந்த சமயத்திற்கும் அவநம்பிக்கைக்கும் அவசியமென்ன? நமது ஜில்லா மாஜிஸ்திரேட்டு இங்கு வரவில்லையே யென்று விசனிக்கிறேன். இதுபோன்ற சமயங்களில் ஆஜராய் சிவாஜி உற்சவஸ்தாபனர்கள் உண்மையாய் என்ன சொல்கிறார்கள் என்று தாமே நேரில் கேட்டறிய தக்கமான சமயத்தை அவர் ஏன் சும்மா விடவேண்டும்? நான்சொல்லக்கருதியிருக்கும் ஒவ்வொருவார்த்

தையும் கவர்னர்முன்புகூடசொல்லத்துணிந்திருக்கிறேன். ஏன் ?கடவுள் சந்நிதானத்தில்கூடச்சொல்வேன். மனப்பூர்வமாய்மனதிலுள்ளதைதாராளமாயும்வெளிப்படையாயும்,கபடமில்லாமலும் நான் சொல்வேன் ஏன்? அவசியமானுல் கூரைமீது நின்றும் பகிரங்கமாய்ச் சொல்வேன். துப்பறியுமொருவர் என்னிடம் வந்து என்னுேக்கங்களைக்கேட்டால் இதையேதைரியமாய்ச் சொல்வேன். திருட்டுத் தனமாயும் ரகசியமாயும் அபிப்பிராயம் வெளியிட சமயமேயில்லை. இருந்தாலும் அச்சமயம் எனத்திற்கு? இதுமட்டும் உண்மை. இந்தியர்கள் தங்கள் தேசத்தில் திருடர்களல்ல. தாங்கள் ஆசைப்படும்விஷயங்களை பகிரங்கமாய்ச் சொல்லலாம். அப்படி உண்மையாய் செய்யவேண்டியது அவர்கள் கடமையாகும். ஒருவர் நான் சொல்வதைக் கேட்டுச் செல்வதற்காக பயப்படுவதில்லை. நாங்கள் விரும்புவது நடுவு நிலைமையாயிருந்து முழுவதும் பிரசங்கத்தைக் கேட்பதே. பேசுபவர் பேச்சிலிருக்கும் பிரத்தியேகமான அல்லது அஜாக்கிரதையான ஒருவார்த்தையை, கண்டுபிடிக்கும்நோக்கமுடையவரின் இழிவானகுணத்தையும் முயற்சியையும், இதைக்கொண்டு பேசுபவரைக்குற்றவாளியாக்கிதண்டிப்பதற்கு படும் சிரத்தையையும் நான்பலமாய்இழித்துரைக்கிறேன் துரைத்தனத்தார்உண்மை அறியவிரும்புவாராயின் உண்மை முழுவதையும் கேட்கத்தயாராயிருக்கட்டும். ஏன் இரண்டு இலக்ஷம்ரூபாய் சுருக்கெழுத்து எழுதுபவர்களுக்கும் துப்பறிபவர்களுக்கும் கொடுப்பதால் சிலவழியவேண்டும்?

இந்தப்பணத்தைத்தொழிற்கல்வியில்சிலவழித்தல்எவ்வளவோ சிறப்பானது நாங்கள்சிவாஜிஉற்சவங்கொண்டாடுவது கலகத் தவஜத்தைப் பிடிப்பதற்காகவல்ல. இந்த நோக்கம்மௌட்டிக மானது.அசம்பாவிதமானது, எங்களிடத்தில் ஆயுதம், மருந்து ஒன்றுமில்லையே. இதைநாங்கள்அறியாதவர்களல்ல பிரிடிஷா ரின் இராணுவபலம் அபாரமானது, நிமிஷத்துக்கு 100 குண் டுகள் பிரயோகிக்கும் பாரி பீரங்கி உங்கள் பிரமாதமான கூட்டத்துக்குப் போதுமானது. படித்தவகுப்பார் புலனுக் குப் படாத விஷயங்களை எப்படி துப்பறிபவன் கண்டுபிடிக்க முடியும்? இப்படி துப்பறிபவர்களால் நிழலைப்போல் துட ரப்படுவோர் சகலத்தையும் நோக்கின்றிக் கண்டுவரும் கடவுள் ஜனங்கள் துப்பறிபவர் என்ற எண்ணத்தால் மனதைத்திருப் திசெய்து கொள்ளலாம். அவர் அரசனையும் துரைத்தனத் தையும் கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறார். இந்தத் துப்பறியும் மேலான கடவுள் பிரிடிஷ் துரைத்தனத்தில நியாயத்தை இன்று இல்லாவிட்டால் நாளையாவது ஸ்தாபிப்பார். இவ்வ ளவு விஷயத்துக்கும் இரகசியம் 'துரைத்தனத்தாரின் விரோ திகள் படித்த வகுப்பார்.' என்றதப்பு எண்ணமே. இதை வெளிப்படையாய் மார்லி துரை அப்படியே சொல்லி விட் டார். பாமர ஜனங்களொவ்வொருவரும் படித்தவர்கள்சொ ல்வதொவ்வொன்றும் சரியென்று சொல்வதில்லை என்பதை பிரமாதமாகச் சொல்கிறார். ஒவ்வொரு மிலேச்சனும், காட் டாளும், படியாதவனும்நம்உத்தியோக நிர்வாகிகளின் இராஜ

தந்திரத்தின் ஆளத்தை அறியத்திறமையுள்ளவர்களா? படித் தவகுப்பார் விரோதிகள் என்று சொல்ல அவர்களிடம் என் னகண்டாரோ மார்லி துரை? அவர்களுக்கிருக்கும் அறிவா அவர்களை அப்படி மாற்றிவிட்டது. அதுவல்லமையாயின் நானே அறிவுக்கு ஜன்மவிரோதி. கிறிஸ்தவர்கள் சொல்லும் பிரகா ரம் ஆடம் என்பான் அறிவு என்னும் மரம் காய்த்த பழத்தை சாப்பிட்டுக்கெட்டான், தொந்திரவுக் குள்ளானான். அவன் போல் படித்த இந்தியர்கள் அவர்கள் பாக்கியத்தால் பெற்றி ருக்கும் அறிவால் துன்பத்துக் குள்ளாகிறார்கள். இந்த உல கத்தில் அறிவை வெறுப்பவர்கள் கூழாத்தைச்சேர்ந்தவர்களா நமது துரைத்தனத்தார்?

சிவாஜி உற்சவத்தைப்பற்றிப் பேசுவோம். சிவாஜியைப் பற்றி எங்களுக்குத் தெரிந்தவைகள் அல்லது நாங்கள் தற்சம யம் ஜனங்கள் மனதில் பதிய சொல்ல விரும்புதல் இவைகள் தான் சிவாஜிநடந்துக்கொண்டமாதிரிநடக்க வேண்டுமென் பதல்ல எங்கள் அபிப்பிராயம். சமயத்துக்கும் காலத்துக்கும் பொருத்தமான படி அவர் கைக்கொண்ட வழிகளுடையவும் தந்திரங்களுடையவும் உண்மையை அறிந்து அவர் சாமர்த்திய த்தை புகழ்வதற்கே இதுபோன்ற உற்சவங்கள். தேசத்தின் புராதனபெருமையைஅவர்கள்ஞாபகத்துக்குக் கொண்டுவருவ தால் ஜனங்களுக் கிருக்கும் கிரமமான ஆசைக்கு ஒரு தூண்டு கோலா யிருக்கின்றன. இவைகளால் அவர்களுக்கு ஊக்கமும்

தைரியமும் விடாமுயற்சியும் உண்டாகின்றன. கஷ்ட காலங்களில் அவர்கள் கைக்கொள்ளும் வழிகளால் அவர்கள் ஜயம் பெருவதும், இதை உண்மையாய் அறிவதால் தைரியம் அடைவதுமுண்டாகின்றன. ஏக்கத்துக்குச்சரியானமருந்துஇது ஊக்கம் முயற்சி ஆகிய விதைகளுக்கு இவைகள் எருப்போலுதவுகின்ன. இதபோன்றசமயங்களில் சேரும்ஜனங்களுக்குதுவேஷமும், துஷ்டத்ரனமும் எண்ணமல்ல. இந்த விஷயத்தில் நான் சொன்ன தொவ்வொன்றும் கறர்தபால் கறர்ததுபோல் பத்திரிகைகளில் பிரசுரமாக வேண்டுமென்பது என்விருப்பம். அறிக்கையானது பத்திரிகைகளில் பிரசுரிக்குமுன் திருத்தத்துக்கு என்னிடம் வந்தால் நான் விட்டவைகளைக் குறிக்கிறேன் சட்டமீறி நடப்பதற்கு காலம் இன்னும் வரவில்லை. ஏனெனில் கிரமமானதும், சட்டத்துக்கு சரியானதுமான வழிகள் இன்னும் சில இருக்கின்றன. சட்டரீதியான நடவடிக்கைகளைக் கூட கவர்ன்மெண்டார் சட்டக்கேடானதென்று எண்ணுவது விசனிக்க தக்கது. லாலா லஜபதி ராய் பாருங்கள் அவர் சட்ட விரோதமான தொன்றும் செய்யவில்லை யாயினும், உத்தியோகஸ்தர்களெல்லாம் ஒருங்கு திரண்டு யோசனைசெய்து, கடலேத்தி விட்டார்கள். பிரிடிஷ் கவர்ன்மெண்டாரின் பெருந்தன்மை கெட்டுவருகிற தென்பதற்கு இதைவிடவேறு விசிதமான குறி ஒன்றும் வேண்டுவதில்லை. அழிவும் இழிவும் ஆரம்பித்துவிட்டது மார்லி பெரிய பண்டிதர் மெத்தப்படித்தவர். இதை மறந்துக் கூற முடியாது. கல்விக் கடலாகிய இவர்

பெரிய ஆங்கில வித்வான், காசியிலிருக்கும் பூராவைதீக பண்டிதர்களைவிட சிரேஷ்டமானவராகத் தெரியவில்லை. அவர்களுக்கு உலகமென்பதே தெரியாது. இவரும் அந்த கோஷ்டிக்காரர்தான். எவ்வளவுக்கெவ்வளவுபடிப்பு ஜாஸ்தியாயிருக்கிறதோ அதற்கு தக்கபடி இராஜரீகத்தில் குறைவிருக்கிறது அசம்பாவிதம். படித்தவர்கள் ஏழைகளாயிருக்கிறார்களென்று மார்லி ஏளனம்செய்கிறார். மார்லி தாம் முன்னிருந்ததை மறந்துவிட்டாரோ? உயர்ந்தஉத்தியோகத்துக்குவரபடித்த இந்தியாயமாய் பிரியப்படலாம். ஆங்கிலப்பண்டிதர் இராஜாங்க முக்கிய காரியதரிசி உத்தியோகத்துக்குப் பிரியப்படலாம். இது குற்றமானால் நாம் ஆசைப்படுவதும் குற்றமே. இந்திய ஜனங்களை அவர் பாகுபடுத்திக் கூறுவது மிக்க ஆச்சரியமாயிருக்கிறது, அவர் பிரபுக்களையும், அரசர்களையும் தம்பக்கம் சேரும்படி ஏவுகிறார். உண்மையில் இதைப்பற்றி நாம் ஆச்சரியப்பட வேண்டியதில்லை. ஏனெனில் நாம் அரசர்கள் பொம்மைகள். பிரிடிஷ் துரைத்தனத்தார் வார்த்தையிலிருக்கிறது இவர்கள் அரசாயிருப்பது."

மும்மூர்த்திகள்.—சுதேசிய கொள்கை இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்குள் அடைந்திருக்கும் அபூர்வ அதியாச்சரிய விருத்திக்குக் காரணம் மூவர். மூவர் மூன்று மாகாணத்தைச்சேர்ந்தவர்கள். பம்பாயைச்சேர்ந்தபால

கங்காதர திலகர், பங்காளத்தைச் சேர்ந்த பிபின் சந்த்ரபாலர், பஞ்சாபைச்சேர்ந்த லாலா லஜபதி ராய். சாதாரணமாய் மூவர்களையும் பால், லால், பால், (Bal, Lal, Pal,) என்று வழங்கி வருகிறார்கள். திலகர் ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் நூதனமாய் சிந்திப்பவர். சந்த்ரபாலர் இவரின் சித்தாந்தங்களை பிரசங்கங்களாலும், வியாசங்களாலும் பிரபலப்படுத்துபவர். லஜாபதி ராய் தடிபோல் இருந்துழைப்பவர். இம்மூவர்களால் தான் நமக்கு நல்லகதி கிடைக்கப்போகிறதென்று சுதேசியக்கட்சியாரின் பூரண நம்பிக்கை. இதைப்பற்றி ஒருவரும் ஒன்றும் உறுதியாய் சொல்ல முடியாது. நாளாவட்டத்தில் இது தெரியவேண்டும். எவரும் இவர்கள் மூவரும் பாரதமாதாவின் தொண்டர் சிகாமணிகள் என்பதை மறுக்கார். இம்மகான்கள் பெருத்த இலக்ஷ்யமாகிய சுயராஜ்யம் கிடைக்க உழைக்கிறார்கள் கடவுள் அவர்களுக்கு தேக பலத்தையும் மன உல்லாசத்தையும் கடாட்சிக்கட்டும். ஓம்தத்சத்.

நமது நண்பர் சொல்லிய

பன்னிரு சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

செங்கதிர்ச் செல்வனருள் செம்மன்முறை வழுவாது
தீமையங் கையுமோம்பியே
செங்கோ ணடாத்தியிசை திசைதிசை பரம்பிடச்
செய்துதெவ் வினையடக்குந்
திங்கள்மர பினில்வரும் பரசனு மத்தினிற் செறியுமிவ்
வண்டத்தினிற்
தீரனு யாரியர் சாரநெறி மேர்ந்துபிற தேயத்தின்
பொருளோவியே
பொங்குசிர் நம்பொருள் பொலிந்து மல்கிடுமாறு புந்தி
புசலுங்குரவனுய்ப்
புன்மைபல வந்துறினு மஞ்சாத நெஞ்சனுய்ப்
புரிகொடுஞ் சிறையிருந்தும்,
சிங்கலற நம்பொருள்க டேசமெங் குஞ்செறிவு
செய்கவந்தேமாதரம்
செப்பிவாழ்த் திச்சிறை தவிர்ந்தடில் லாக்கெனுஞ்
சிரியோன் வாழ்கமன்னே.

வந்தேமாதரம்.

முற்றிற்று.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
ii	5	அன்புக்குறிமை ...	அன்புக்குரிமை.
...	11	வாதமாகாது ...	வாதமாகா.
..	13	மூதலில் ...	முதலில்.
xiii	18	தொகுத்தருக்கு ...	தொகுத்தவருக்கு.
...	19	கோலாயி ...	கோலாயிருந்தன.
...	20	சொல்லப்புகல் ...	சொல்லம்புகள்.
xv	3	நாமகட்கும் ...	நாமகட்குப்.
20	1	பிரமுகனுயி ...	பிரமுகமாயிருந்த.
..	21	மேற்கோள் ...	மேற்கோள்கள்.
21	7	அதை ...	அவைகளை.
52	16	போதுமானது ...	போதுமானவை.
57	9	சுதேசத்தை ...	சுதேசியத்தை.
...	11	பயங்காளியா ...	பயங்காளிகளா.
...	13	வேண்டுவேவது ...	வேண்டுவது.
59	6	முன்யோசனை ...	முன்யோசனை.
60	4	வெவ்வேறானவை ...	வெவ்வேறானவை.
63	9	பரிஷ்காரம் ...	பஹிஷ்காரம்.
64	5	அதை ...	அவைகளை.

பக்கம் 30 வரி 10 (இதை............பார்க்கலாம்) புட்நோட்டாகக் கொள்க.

ஷை வரி 6 பண்டிதர்களால் பின் 'பிரசங்கம்' என்பதை சேர்த்துக்கொள்க.